

Библейски уроци

Евангелието според Павел:

Коринтяни

Год. 99 Бр. 2

Април - Юни 2022

Съботни библейски уроци

Април - Юни 2022

Евангелието според Павел:

Коринтяни

Съдържание

Предговор

1. Единство в разнообразие.....	5
2. Разногласия в църквата.....	10
3. Неморалност в църквата.....	15
4. Съдебни процеси между братя.....	20
5. Принципи относно брака.....	25
6. Поуки от историята на Израил.....	31
7. Святопричастната служба.....	36
8. Духовни дарби.....	41
9. „Един по-превъзходен път“.....	46
10. Евангелието и възкресението.....	52
11. „Благодат да бъде на вас“.....	57
12. Новозаветната служба.....	62
13. Посланици на Христос.....	67

Залези на слънцето

Програма за общообразователния час в събота след обед

Програма за сутрешно и вечерно богослужение

Съботните библейски уроци, една програма за всекидневно изучаване, са основани единствено върху Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Забележките са по възможност толкова кратки, колкото да предадат накратко известни мисли. В някои случаи са поставени скоби за осигуряване на яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Изучаването на посочените в началото на всеки урок четива от Духа на пророчеството се препоръчват настойчиво.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

<http://www.sdarm.org> e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. Св. св. Кирил и Методий № 74 1202 гр. София

тел. 9 83 11 05

За кореспонденция: 1000 гр. София Пощ. кутия 614

e-mail: sdarm.bg@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предговор

През това тримесечие учениците на съботното училище по целия свят ще изучават евангелието според апостол Павел, както е открито в посланията му към коринтяните.

Понякога Павел работеше сам в мисионерските си пътувания. След посещението си в Атина, около 51 г. сл. Хр., той пристига в Коринт, проспериращият център на управление и търговия на римската провинция Ахая. Този оживен град тогава беше пет пъти по-голям от Атина. Неговите многолюдни улици изобилстваха с гърци, евреи, римляни и пътешественици, ревностно стремящи се към бизнес и удоволствия, с малко мисъл или грижа извън делата на настоящия живот. Градът беше почти изцяло отдаден на идолопоклонството, особено на чувствени удоволствия.

Докато беше в този град на чужденци, Павел се издържаше с ръчен труд, за да не би някой да представи погрешно мотивите му в проповядването на Евангелието. Там той среща двама християнски вярващи, Акила и Прискила, в които живееше, имащи същото занятие - изработване на шатри (Деяния 18:1-3). Той работеше цял ден и поучаваше през нощта „и всяка събота разсъждаваше в синагогата и убеждаваше юдеите и гърците“ (Деяния 18:4).

Какъв вид аргумент използваше Павел, за да спечели души в Коринт? В Атина той беше използвал обстояйни, логични и научни аргументи, за да привлече интелектуалните умове на този софистичен център на изкуството и науката - но без такъв ефект, какъвто би желал. Така че, за разлика от това, обяснявайки подхода си към коринтяните, той свидетелства: „И аз, братя, когато дойдох при вас, не дойдох с превъзходно говорене или мъдрост да ви известя Божията тайна; защото бях решил да не зная между вас нищо друго, освен Исус Христос, и то Христос разпнат. Аз бях немощен между вас, страхувах се и много треперех. И говоренето ми, и проповядването ми не ставаха с убедителните думи на мъдростта, но с доказателство от Дух и от сила; за да бъде вярването ви основано не на човешка мъдрост, а на Божията сила.“ (1 Коринтяни 2:1-5).

Защо тази тема за обсъждане би била полезна за нас днес? Интересното е, че философиите и начинът на живот на коринтяните имат голяма прилика с тези, които проникват в нашето общество. Не са ли хората днес „себелюбиви, . . . повече сластолюбиви, а не боголюбиви; имащи вид на благочестие, но отречени от силата му“ (2 Тимотей 3:2, 4, 5)? В Коринт навичките и обичаите от гръцката култура проникнаха в мисленето и груби неморални практики, противоречащи на юдео-християнските стандарти на поведение, бяха силно разпространени. Имаше нужда хората да бъдат обучени и напълно обосноваани в чистите, неподправени истини за Христос и Него разпнат – както правим всички ние днес.

Имайки предвид тези мисли, нашата молитва е учениците от съботното училище навсякъде да бъдат укрепени и благословени чрез изучаването на тези жизненоважни уроци!

Съботно-училищен отдел към Генералната конференция

Събота, 2 април 2022 г. е ден за всеобщ пост за молитва за лично осветление и за успеха на Божието дело.

Дарения от първата събота за унионската централа на Чили

Красивата страна Чили, оградена от внушителната планинска верига на Андите, е най-големият производител на мед в света. Освен това изнася различни други минерали, дървесина, плодове и др.

19,236,858-ното население на Чили са благословени с голяма свобода за богослужение. Въпреки че 70% от населението се обявява за католици, този брой намалява. През 1925 г. католическата църква беше отделена от държавата, с което приключи признаването ѝ за официална религия.

Чили получи евангелското течение на Реформаторското движение от съседна Аржентина през прохода Мендоза/Лос Андес през 1930 г. Оттогава делото се разпространява със саможертва и непрекъснато. Днес ЦАСДРД е представена в повечето от своите региони, като пасторите и работниците са стратегически разпределени в неговата продълговата география.

Напомнено ни е, че „(Бог) изисква да се спазва ред и система във воденето на църковните дела не по-малко, отколкото в древността. Желаетелото Му да напредва с такт и с точност, за да постави на него Своя печат на одобрение. Необходимо е християнин да се обедини с християнин, църква с църква, хората да сътрудничат на Божеството. Всеки трябва да се подчини на Светия Дух и всички заедно да предадат на света добрите вести за Божията благодат.“ *Деяния на апостолите, с. 43*

Централата на чилийската униа е установена в селския район около град Линарес, на около 190 мили (305 км) южно от столицата Сантяго. Там имаме голям парцел и просторни съоръжения, които са проектирани да позволяват големи срещи. Провеждат се семинари, конференции, лагерни и здравни дейности със стажанти по природолечение. С голяма жертва работата по това изграждане се развива през годините, но не е възможно да се завърши напълно този проект. Това до голяма степен се дължи на факта, че живеем в силно сеизмична страна, която изисква допълнително внимание и ресурси да бъдат насочени в различни части на територията, за да издържат на щетите, причинени от земетресения. Поради това молим нашите скъпи братя, сестри и приятели по целия свят да ни помогнат със своите дарения, за да завършим този важен проект. Уверени сме, че с вашето щедро сътрудничество ще постигнем целта си и по този начин ще укрепим нашия евангелизаторски капацитет. Бог да ви благослови изобилно!

Вашите братя и сестри от Чилийската униа

Единство в разнообразие

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: Да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил. (Йоан 17:21)

„Провъзгласяването на евангелието трябваше да обхване целия свят и вестителите на кръста не можеха да се надяват, че ще изпълнят важната мисия, ако не бъдат обединени от връзките на християнското единство. Така трябваше да разкрият на света, че са едно с Христос в Бога.“ *Деяния на апостолите, с. 40*

Препоръчвано четиво: Евангелизъм, кн. 1, с. 81-88

Неделя

27 март

1. ОТГОВАРЯНЕ НА ХРИСТОВАТА МОЛИТВА

а. В Своята ходатайствена молитва каква специална молба отправя Христос към Своя Отец? Йоан 17:11, 14, 21–23

б. Кое е същественото условие, за да се постигне единство между братята? Исаия 45:22; Евреи 12:1, 2

„Техният (на учениците) духовен живот и сила зависеха от близката връзка с Този, Който им бе поръчал проповядването на евангелието.

Само свързани с Христос учениците можеха да се надяват на придружаващата сила на Светия Дух и на сътрудничеството на небесните ангели.“ *Деяния на апостолите, с. 40*

„Ние трябва да бъдем като едно и това свещено единство трябва да бъде разглеждано и ценено в Божията църква, като всеки един се стреми да допринесе за изпълнението на Христовата молитва. Трябва да прогоним всички зли мисли срещу нашите братя.“ *Ревю енд херълд, 16 август 1892*

2. ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА РАЗДЕЛЕНИЯ

а. Как можем да преодолеем разделения в семейството и в църквата? Йоан 15:4

„Причината за несъгласията в дома и в църквата е отделянето от Христос. Ако отидем по-близо до Него, ще бъдем по-близо и един до друг. Тайната на истинското единство в църквата и в семейството не е дипломатията, умелото ръководство или свръхчовешките усилия за преодоляване на трудностите, а единството с Христос.

Представете си голям кръг, от всяка точка на който към центъра отиват много линии. Колкото тези линии се приближават до центъра, толкова повече се приближават и една до друга.

Така е и с християнския живот. Колкото по-близо отиваме до Христос, толкова по-близо ще бъдем един до друг. Бог бива прославян, когато Неговият народ се обедини и действат единно.“ *Дом и семейство, с. 164*

б. Как можем да гледаме към Христос, докато Той ходатайства за нас в небесното светилище? Йоан 5:39, 40; 17:3

„Човекът, чието сърце е насочено да служи на Бога, ще намери възможност да свидетелства за Него. Трудностите ще бъдат безсилни да спънат този, който е решен да търси първо царството на Бога и Неговата правда. Чрез силата, спечелена от молитвата и изследването на Словото, той ще се стреми към добродетел и ще изостави порока. Вярващият, гледайки към Исус, Авторът и Завършителят на вярата, Който изтърпя „от грешните такова противоречие против Себе Си“ (Евр. 12:3), с желание ще надвие изкушения и присмех. Помощ и благодат, достатъчни за всички обстоятелства, са ни обещани от Този, Чието Слово е истина. Вечните Му ръце обграждат душата, която се обръща към Него за помощ. В грижата Му ние можем да почиваме безопасно, казвайки: „Когато съм в страх, на Тебе уповавам“ (Пс. 56:3). За всички, които полагат доверието си в Него, Той ще изпълни Своето обещание.“ *Деяния на апостолите, с. 212*

„Само като познаваме Христос, можем да познаем Бога. Изпратеният от Бога призовава всички да се вслушат в тези думи. Те са думите на Бог и всички трябва да внимават на тях, защото от тях ще бъдат съдени. Да познаваш Христос спасително означава да бъдеш оживен чрез духовно познание, да практикуваш Неговите слова. Без това всичко останало е без стойност.“ *Знамения на времето, 27 януари 1898*

3. СИЛАТА НА БОЖИЕТО СЛОВО

а. Как се появиха небето и земята? Псалм 33:6, 9

„При сътворението на нашия свят Бог не бе ограничен до предварително съществуваща субстанция или материя. Защото „видимото не стана от видими неща“. Напротив, всички неща, материални и духовни, се сътвориха пред Господ Йехова, когато им заповяда с гласа Си. Те бяха създадени по Негово намерение. Небесата и всичките им войнства, земята и всичко по нея не са само дело на ръката Му. Те се появиха чрез дъха на устата Му.“ *Избрани вести, кн. 3, с. 268*

б. Обяснете начина, по който Господ ни преобразява в ново създание. Йоан 6:63

„Божие слово, прието в душата, оформява мислите и влиза в развитието на характера.

Като гледаме постоянно на Исус чрез окото на вярата, ние се укрепяваме. Бог е готов да даде ценни откровения на Своите гладуващи и жадуващи деца. Те ще разберат, че Христос е един личен Спасител. Като се хранят от Словото Му, те ще констатират, че то е дух и живот. Словото унищожава плътското, земно естество и предава нов живот в Христос Исус. Светият Дух идва в душата като утешител. Чрез преобразяващата сила на Неговата благодат в ученика се възпроизвежда Божият образ. Той става ново творение. Любовта измества омразата и сърцето получава божествено подобие. Това означава да се живее „чрез всяко слово, което излиза от Божиите уста“. Това значи да се яде слезлия от небето Хляб.“ *Животът на Исус, с. 312*

в. Как трябва да изучаваме Божието слово? Йоан 6:53-58

„Трябва грижливо да изучаваме Библията, като измолваме от Бога помощта на Светия Дух, за да разберем словото Му. Например трябва да вземем един стих и да съсредоточи ума си върху него, за да схванем каква мисъл е вложил Бог в него лично за нас. И ние трябва да размишляваме върху тази мисъл, докато тя стане наша и узнаем какво „говори Господ.“
Пак там

4. ГЛЕДАНЕ НА ИСУС ЧРЕЗ МОЛИТВА

а. Дайте примери, показващи честотата, с която Исус се молеше тайно - и какво трябва да научим от това. Марк 1:35; 6:45, 46

„Сам Исус, докато живееше между хората, често се молеше. Нашият Спасител уеднакви Себе Си с нашите нужди и слабости дотам, че сам стана смирен молител, като търсеше от Своя Баща нови и нови запаси от сили, за да може да бъде готов да изпълни Своя дълг и да понесе изпитанията. Той е нашият пример във всичко. Той е наш брат в слабостите ни, „изкушаван всякак като нас“; но тъй като беше безгрешен, Неговото естество се отвърщаваше от злото. Той претърпя борби и душевна агония в един грешен свят. Неговото човешко естество направи молитвата необходимост и привилегия. Той намираше утеха и радост в общението със Своя Баща. А щом Спасителят на човеците, Божият Син, чувстваше необходимостта от молитва, колко повече ние, слабите, грешни, смъртни същества, трябва да почувстваме необходимостта от пламенна, постоянна молитва.“ *Пътят към Христос, с. 95, 96*

б. Какво четем за благочестивия живот на пророк Даниил? Даниил 6:10 Как е при цар Давид? Псалм 119:62, 145, 147, 148

„Даниил беше човек на молитвата; и Бог му даде мъдрост и твърдост, за да се противопостави на всякакво влияние, което заговорници да го привлече в примката на невъздържанието. Още в младостта си той беше морален гигант в силата на Мощния. След това, когато беше издаден указ, че ако в продължение на трийсет дни някой отпрати молба към някой бог или човек, с изключение на царя, той трябва да бъде хвърлен в рова с лъвовете, Даниил с твърда, неустрашима стъпка си проправи път към стаята си и с отворени прозорци се молеше на глас три пъти на ден, както правеше преди. Той беше хвърлен в рова на лъвовете, но Бог изпрати свети ангели да пазят Неговия слуга.“ *Знамения на времето, 14 август 1884*

„Даниил знаеше, че Богът на Израил трябва да бъде почитан пред вавилонския народ. Знаеше, че нито царе, нито благородници имат право да застават между него и дълга му към неговия Бог. Той трябваше смело да поддържа религиозните си принципи пред всички хора, защото беше свидетел на Бога. Затова той се молеше, както беше неговият обичай, сякаш не бе издаден указ.“ *Младежки наставник, 1 ноември 1900*

„Истинската молитва ангажира енергията на душата и въздейства на живота. Който по този начин излива нуждите си пред Бога, чувства празнотата на всичко останало под небето.“ *Служители на евангелието (1893), с. 36 (англ.)*

5. МОЛИТВАТА, СЪЩЕСТВЕНО СРЕДСТВО НА БЛАГОДАТТА

а. Колко често трябва да се молим? 1 Солунци 5:17; Лука 21:36

„Молитвата е разкриване на сърцето пред Бога като пред Приятел. Не че това е необходимо, за да направим известно на Бога какво сме ние, но да ни се даде възможност да приемем Него. Молитвата не довежда Бога долу при нас, но завежда нас горе при Него.

Когато Христос беше на земята, Той учеше учениците Си как да се молят. Той ги наставляваше да представят своите ежедневни нужди пред Бога и да възлагат всичките си грижи върху Него. И уверението, което Той им даде, че молбите ни ще бъдат чути, е уверение и за нас.“ *Пътят към Христа, с. 95*

б. Какво е обещано на онези, които искрено търсят Господа? Матей 7:7-11; Псалм 145:18,19

„Друг елемент на победоносната молитва е вярата. „Този, който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог и че Той възнаграждава тези, които прилежно Го търсят“ (Евр. 11:6). Исус каза на учениците Си: „Всичко, каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили и ще ви се сбъдне“ (Марк. 11:24). Държим ли се тогава за Словото Му?

... Когато ни се струва, че на нашите молитви не се отговаря, ние трябва здраво да се държим за обещанието; защото времето на отговора със сигурност ще дойде и ние ще получим онези благословения, от които се нуждаем най-много.“ *Пак там, с. 98*

в. При какви условия се отговаря на молитвите ни? Йоан 15:7; 1 Йоаново 5:14, 15

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как едно мое отношение може да възпрепятства евангелския успех в моята църква?
2. Как мога да проправя пътя към по-голяма хармония с моите братя и сестри?
3. Защо Божието слово е така мощно за променяне на живота?
4. Опиши интензивността на молитвения живот на Исус, Даниил и Давид.
5. Какво мога да направя, за да предизвикам коренна промяна в качеството на моя молитвен живот?

Разногласия в църквата

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТАВАНЕ: Моля ви се, братя, за името на нашия Господ Исус Христос, всички да говорите в съгласие, и да няма раздори между вас, но да бъдете съвършено съединени в един ум и в една мисъл. (1 Кор. 1:10)

„Христос води един народ, води го към единство на вярата, за да могат людете да бъдат едно, както Той е едно с Отец. Различията в мненията трябва да бъдат премахнати, за да могат всички да се съединят с тялото и да имат един ум и еднакви възгледи.“ *Свидетелства към църквата, т. 1, с. 282*

Препоръчвано четиво: Деяния на апостолите, с. 125, 126 (26. *Аполос в Коринт* – от „Църквата трябва да приеме с благодарност тези Христови служители“ до „...и ще научи кротките на пътя Си“ /Пс. 25:9/); с. 134-137 (29. *Вест на предупреждение и настоятелна молба* – от начало до „Или не знаете, че светиите ще съдят света.“)

Неделя

3 април

1. СЕРИОЗНИ РАЗНОГЛАСИЯ В КОРИНТ

а. Какви обезпокоителни новини получи Павел от църквата в Коринт? 1 Коринтяни 1:11, 12

„...Църквата се раздира от разногласия. Разколът, който се бе проявил по времето на посещението на Аполос, се бе засилил особено много. Фалшиви учители учеха членовете да презират Павловите наставления. Ученията и наредбите на евангелието бяха преиначавани. Гордост, идолопоклонство и чувствени наслади бяха сграбчили здраво ревностните рано в християнския живот.“ *Деяния на апостолите, с. 135*

б. Как Господ счита тези, които причиняват разногласия в църквата? Притчи 6:16-19; Римляни 16:17, 18

„През всички векове в света е имало хора, които мислят, че те имат да вършат една работа за Господа и не зачитат онези, които Господ е използвал. Те не прилагат правилно Писанието, изопачават Писанието, за да поддържат собствените си идеи.“ *Този ден с Бог, с. 172*

2. РЕШАВАНЕ НА РАЗНОГЛАСИЕТО

а. Какво решение представи Павел за вярващите, причиняващи разногласие в Коринт? 1 Коринтяни 1:17, 18

„Провъзгласяването на евангелието трябваше да обхване целия свят и вестителите на кръста не можеха да се надяват, че ще изпълнят своята важна мисия, ако не бъдат обединени от връзките на християнското единство. Така трябваше да разкрият на света че са едно с Христос в Бога.“

Деяния на апостолите, с. 40

б. Какво каза Павел за кръста на Христос? 1 Коринтяни 1:18-24

„Голготският кръст апелира със сила, давайки причина защо трябва да обичаме Христос като пръв, последен и най-добър във всичко. Трябва да заемем подходящото си място със смирено покаяние в подножието на кръста. Можем да научим уроците на кротост и смирение на ума като се изкачваме на голготския хълм, и гледайки кръста, виждаме нашия Спасител в агония, Божият Син умиращ, Праведният за несправедните. (...) Погледнете, о, погледнете кръста на Голгота; вижте царската жертва, която страда заради вас!“ *За да Го позная, с. 65*

в. Къде беше славата на Павел? Галатяни 6:14

„Божият Син трябваше да умре за греховете, които Павел беше извършил. Кръвта, пролята на кръста, беше за него, за да го спаси от вечна гибел. Скъпоценната кръв на Христос беше толкова ценна, че беше направено пълно изкупление за виновната душа и това беше за Павел негова „слава“. Именно чрез кръвта на Христос той имаше изкупление, дори опрощение на греховете.“ *Знамения на времето, 24 ноември 1890*

„Чрез кръста научаваме, че небесният Отец ни обича с безкрайна любов. Чудно ли е, че Павел възкликна: „А далеч от мене да се хваля, освен с кръста на нашия Господ Исус Христос...“ (Гал. 6:14). И наша привилегия е да прославим кръста. Да се отдадем напълно на Този, Който отдаде Себе Си за нас. Тогава в светлината, която струи от Голгота и е изгряла на нашите лица, можем да вървим напред, за да я разкрием на онези, които са в тъмнина.“ *Деяния на апостолите, с. 94*

3. БОЖИЯТА МЪДРОСТ СРЕЩУ СВЕТСКАТА МЪДРОСТ

а. Каква е главната цел на много хора? Еремия 9:23 За разлика от това каква е Божията цел за всички нас? Еремия 9:24

б. Как Павел прави ясен контраст между човешката „мъдрост“ и божествената мъдрост? 1 Коринтяни 1:20-25

„С такъв водач – ангел, изгонен от небето – тези мними мъдrecи на земята могат да измислят магьоснически теории, с които да омаят умовете на хората. Павел каза на галатяните: „Кой ви омая да не се покорявате на истината?“ Сатана има майсторски ум и има свои избрани средства, чрез които работи, за да издигне хората и да ги облича в почит над Бога. Но Бог е облечен със сила; Той е в състояние да вземе онези, които са мъртви в престъпления и грехове, и чрез действието на Духа, който възкреси Исус от мъртвите, да преобрази човешкия характер, възвръщайки на душата изгубения образ на Бог. Тези, които вярват в Исус Христос, се променят от бунтовници срещу Божия закон в послушни служители и поданици на Неговото царство. Те са новородени, възродени, осветени чрез истината. Тази Божия сила скептикът няма да признае и той отхвърля всякакви доказателства, докато не бъдат поставени под контрола на неговите ограничени способности. Той дори се осмелява да отхвърли Божия закон и да определи границата на силата на Йехова. Но Бог е казал (1 Коринтяни 1:20–24 цит.)” *Основи на християнското възпитание, с. 332, 333*

в. Само как можем да намерим истинска мъдрост? 1 Коринтяни 1:30, 31; Колосяни 2:3

„В Христос са „скрити всичките съкровища на премъдростта и на знанието“ (Кол. 2:3). „Той стана за нас мъдрост от Бога и правда, и осветение, и изкупление“ (1Кор. 1:30). Всичко, което може да задоволи нуждите и копнежите на човешката душа за този и за идващия свят, се намира в Христос. Нашият Спасител е този така ценен бисер, в сравнение с който всичко друго може да бъде смятано за загуба.“ *Христови притчи, с. 63*

4. ПРИНЦИПЪТ НА ИСТИНСКАТА МЪДРОСТ

а. Какъв е основният принцип на божествената мъдрост? Притчи 1:7

„Едно изречение от Писанието е по-ценно от десет хиляди човешки идеи или доказателства. Тези, които отказват да следват Божия път, най-накрая ще получат присъдата: „Махнете се от Мен“. Но когато се подчиним на Божия път, Господ Исус направлява умовете ни и изпълва устните ни с увереност. Може да бъдем силни в Господа и в силата на Неговото могъщество. Приемайки Христос, ние се обличаме със сила. Пребиваващият в нас Спасител прави Неговата сила наша собственост. Истината се превръща в наша стока в търговията. В живота не се вижда неправда. Ние сме в състояние да говорим подходящи думи на тези, които не познават истината. Христовото присъствие в сърцето е оживотворяваща сила, укрепваща цялото същество.“ *Свидетелства към църквата, т. 7, с. 54*

б. Как Исус (наричан тук Мъдрост) предупреждава всеки от нас да внимава в апелите Му? Притчи 1:20-23

„Спасителят на света предлага на грешниците дара на вечния живот. Очаква отклик на Своята любов и прощение с по-нежно състрадание, отколкото онова, което трогва сърцето на земния родител, за да прости на своя непокорен, каещ се, страдащ син.

Той вика след блудния син: „Върни се при Мен и Аз ще се върна при теб!“ Ако грешникът отказва да последва гласа на милостта, който го призовава с нежна и съчувствителна любов, душата му ще бъде оставена в тъмнина. Ако пренебрегне представената му възможност и продължи с лошото си поведение, в неочакван момент Божият гняв ще се стовари върху него.“ *Пак там, т. 4, с. 194*

в. Как Мъдростта (Исус) се обръща към децата и младежите? Притчи 2:1-6

„Всеки, който се рови в Писанията в духа на Христос, ще бъде възнаграден. Когато човек желае да бъде поучаван като малко дете, когато изцяло се подчини на Бога, ще намери истината в Неговото слово. Ако хората бяха послушни, щяха да разберат плана на Божието управление. (...) Тайната на изкуплението, възплъщението на Христос, помиряващата Му жертва не биха били така смътни в съзнанието ни, каквито са сега. Биха били не само разбрани по-добре, но и много по-високо оценявани.“ *Христови притчи, с. 61, 62*

5. СЛАВА В ГОСПОДА

а. Какво е оправдание чрез вяра? Римляни 3:21-24

„Когато каещият се грешник, проявяващ съжаление за греховете пред Бога, осъзнае Христовото изкупление за себе си и приеме това изкупление като своя единствена надежда в този живот и в бъдещия, греховете му биват опростени. Това е оправдание чрез вяра. Всяка вярваща душа трябва изцяло да подчинява волята си на Божията воля и да се запази в състояние на покаяние, като проявява вяра в изкупителните заслуги на Изкупителя и напредва от сила в сила, от слава в слава.“ *Вяра и дела, с. 81*

„Какво е оправдание чрез вяра? Това е делото, което Бог извършва, като сваля човешката слава в праха и прави за човека това, което той не може да направи за себе си. Когато хората видят собственото си нищожество, те са подготвени да бъдат облечени с Христовата правда. Когато започнат да хвалят и превъзнасят Бога през целия ден, тогава като гледат на Него, те се променят в същия образ. Какво е духовно обновление? - То разкрива на човека каква е неговата собствена истинска природа, че той сам по себе си е без стойност.“ *Специални свидетелства за проповедници и работници, серия А, №9, с. 62*

б. Как можем да разкрием Божията слава във всекидневния си живот? 2 Коринтяни 3:18

„Коринтските вярващи се нуждаеха от по-дълбоко преживяване на Божиите неща. Те не знаеха напълно какво означава да се съзерцава Неговата слава и да бъде променен един характер в друг. Бяха видели само първите лъчи от ранната зора на тази слава. Желанието на Павел беше да бъдат изпълнени с цялата Божия пълнота, за да познават този, Чийто възход се подготвя като утринта, и продължи да ги поучава за Него, докато получат пълната светлина на свършената евангелска вяра.“ *Деяния на апостолите, с. 138*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво предупреждение трябва да взема от разногласията, които съществуваха в Коринт?
2. Назовете някои жизненоважни точки, които трябва да осъзнаем относно кръста.
3. Обяснете опасността да се съсредоточите повече върху човешката мъдрост, отколкото върху Божията.
4. Защо Божията мъдрост е така неизмеримо ценна?
5. Опишете славата, която трябва да се отразява от Божия народ.

Неморалност в църквата

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: Или не знаете, че неправедните няма да наследят Божието царство? Недейте се лъга. Нито блудниците, нито идолопоклонниците, нито прелюбодейците, нито малакийците, нито мъжеложниците, нито крадците, нито сребролюбците, нито пияниците, нито хулителите, нито грабителите няма да наследят Божието царство. (1 Коринтяни 6:9, 10)

„Как може някой, който притежава скъпата тържествена вест за това време, да се наслаждава на нечисти мисли и несвети дела, когато знае, че Този, Който никога не задрямва и никога не заспива, вижда всяка постъпка и прочита всяка мисъл в ума? О, причината, поради която Бог се проявява тъй малко всред народа Си, е, че в неговата среда се намира нечестие.“
Свидетелства за проповедници, с. 319, 320

Препоръчвано четиво: Издигнете Го, с. 297

Неделя

10 април

1. МОРАЛНОТО СЪСТОЯНИЕ НА СВЕТА

а. Каква тъжна картина представя Павел за последните дни? 2 Тимотей 3:1-5

„Беззаконието, което избилства, не се ограничава само до невярващия и присмивателя. Де да беше така; но не е така. Много мъже и жени, които изповядват религията на Христос, са виновни. Дори някои, които твърдят, че очакват Неговото явление, не са по-подготвени за това събитие, отколкото самия Сатана. Те не се очистват от всяко осквернение. Те толкова дълго са служили на похотта си, че е естествено мислите им да са нечисти, а въображението им да е покварено.“ *Съвети за здравето, с. 615*

б. Чрез Неговата удивителна благодат кой ще може да види Бога? Матей 5:8

„Исусовите думи: „Блажени чистите по сърце“ имат едно по-дълбоко значение – не само чисти в смисъла, който светът разбира под „чистота“, чистота от всичко плътско, от всяка похот, но чистота в скритите подбуди на душата, чистота от гордост и себелюбие.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 32*

2. КОРИНТ**а. Колко прочут беше град Коринт по отношение на морала?**

„В самото начало на работата си в това място на кръстопът той срещаше на всяка крачка сериозни пречки за напредването на своето дело. Градът беше почти напълно отдаден на идолопоклонство. Венера беше любимата богиня и с поклонението ѝ бяха свързани много неморални обичаи и обреди. Коринтяните се бяха прочули с безнравствеността си дори сред езичниците. Като че мислеха само за временните удоволствия и развлечения.“ *Деяния на апостолите, с. 108*

б. Колко сериозно беше станало въздействието от езическото обкръжение върху коринтската църква? 1 Коринтяни 5:1, 2

„След отпътуването на Павел възникнаха неблагоприятни условия. Бурените, посети от неприятеля, поникнаха сред пшеницата и не след дълго започнаха да дават злите си плодове. За Коринтската църква настъпи време на жестоко изпитание. Апостолът не беше вече при тях да ги окуражава и да им помага в старанието да живеят в хармония с Бога. Постепенно мнозина станаха безгрижни и безразлични, позволиха на естествения вкус и наклонности да ги завладеят. Този, който така често ги бе увещавал към високи идеали на чистота и правда, не беше вече с тях и не малко от отхвърлилите злите си навици при обръщането във вярата се върнаха към низките грехове на езичеството.“ *Пак там, с. 134*

в. Какво заяви апостол Павел относно неморалния човек - и как представи причината да се отстрани явния престъпник от общността на църквата? 1 Коринтяни 5:3-8

„Павел бе писал на църквата кратко, увещавайки вярващите да не общуват с членове, упорстващи в срамна неморалност, но мнозина от вярващите изопачиха смисъла на думите му, започнаха да спорят за значението им и да си намират оправдание за пренебрегване на неговите съвети.“ *Пак там*

3. ОТДЕЛЯНЕТО ОБСОЛЮТНО НЕОБХОДИМО

а. Какво е основното условие Божиите деца да бъдат свободни от морална поквара? 2 Коринтяни 6:14-18 В същото време как можем да достигнем хората с Христовото евангелие?

„Общуването с идолопоклонници и участието в техните празненства подведе евреите да престъпят Божия закон и да бъдат осъдени като народ. Така сега, като води Христовите последователи към общуване с безбожните и уеднаквяване с тях в забавленията им, Сатана най-успешно ги въвлеча в грях. “Излезте изсред тях и от-делете се - казва Господ, - и не се допирайте до нечисто” (2 Кор. 6:17). Бог изисква от народа Си сега така да се отличава от света в обичаи, навици и принципи, както изискваше и от древния Израил. Ако Неговите люде вярно следват ученията на Словото Му, тази разлика ще съществува. Иначе не може да бъде. Дадените на евреите предупреждения да не се смесват с езичниците не бяха по-ясни и по-изрични от забраната за християните да се съобразяват с духа и обичаите на безбожните. Христос казва: “Не любете света, нито каквото е на света. Ако люби някой света, в него няма любов към Отца.” “...приятелството със света е вражда против Бога” (1 Йоан 2:15; Яков 4:4). Последователите на Христос трябва да се отделят от грешниците и да избират да бъдат в тяхното общество единствено когато могат да им сторят добро. Няма да бъде прекалено въздържанието ни от общуване с хора, чието влияние ни отдалечава от Бога. Докато се молим: “не ни въвеждай в изкушение”, ние също трябва да избягваме изкушението, доколкото ни е възможно.“ *Патриарси и пророци, с. 313, 314*

б. Какво е указанието на Павел относно онези, които живеят в открит грях в църквата? 1 Коринтяни 5:9-13

„Христовият пример забранява изключването на някого от Господната вечеря. Вярно е, че явният грях изключва виновния от нея. Светият Дух ясно ни учи на това (1Кор. 5:11). Но извън това никой не бива да изрича присъда над другите. Бог не е възложил на хората задачата те да определят кои да участват при тези случаи, защото кой може да чете в сърцето? Кой може да различи плевелите от житото? “Но да изпитва човек себе си и така да яде от хляба и да пие от чашата”, защото “който яде хляба или пие Господната чаша недостойно, ще бъде виновен за грях против тялото и кръвта на Господа.” “Защото, който яде и пие недостойно, той яде и пие осъждане на себе с, понеже не разпознава Господното тяло.” (1Кор. 11:28,27,29).“ *Животът на Исус, с. 542*

4. ЦЪРКОВНА ДИСЦИПЛИНА

а. Какви ясни напътствия са дадени по отношение на грешащия? Притчи 25:8, 9; Матей 18:15

„В отношението си с грешащите църковни членове Божият народ трябва внимателно да следва наставлението, дадено от Спасителя в 18 глава на Евангелието от Матей (Мат. 18:15-18). (...)“

Не говори на други за неправдата. Ако се каже на един, след това – на друг и още на един, слухът ще се разпространява, злото ще се увеличава, докато цялата църква започва да страда. Уреди въпроса „между тебе и него самия“. Това е Божият план. (...)“

Не е нужно да търпиш греха у брата си, но не го излагай, като по този начин увеличаваш трудността и правиш укорът да изглежда като отмъщение. Поправи го по начина, очертан от Божието слово.“ *Служители на евангелието, с. 425*

„(Матей 18:25 цитирано) Ако пренебрегнете Христовите думи и ходите в запалените от самите вас искри, няма да успеете да вършите праведност и ще попаднете под омайващата сила на Сатана.“ *Ревю енд херълд, 16 август 1892*

б. Ако - и само ако - първата стъпка не успее, каква е следващата стъпка в процеса на възстановяване на грешилия член? Матей 18:16

„Вземи със себе си такива, които имат духовно мислене, и говори с грешащия за неправдата. Той може да се поддаде на обединените апели на братята си. Когато види съгласието им по въпроса, умът му може да се просветли.“ *Служители на евангелието, с. 426*

в. Ако - и само ако - първите две стъпки не успеят, коя е следващата стъпка по отношение на грешащия? Матей 18:17, 18

„Ако ли не ги послуша“, тогава какво да се направи? Трябва ли няколко личности в едно заседание на съвета да поемат отговорността да освободят от членство грешащия?

„Ако не ги послуша, кажи това на *църквата*.“ Нека църквата предприеме действия по отношение на своите членове. (...)“

Ако не обърне внимание на гласа на църквата, ако отхвърли всички направени за неговото възвръщане усилия, върху църквата лежи отговорността да го отдели от членство. Тогава неговото име трябва да бъде заличено от книгите.“ *Пак там, 426, 427*

5. ЦЪРКОВНА ДИСЦИПЛИНА (Продължение)

а. Какво трябва да научим от това как църквата в Коринт трябваше да се справи открито и решително с откритото прегрешение? 1 Коринтяни 5:12, 13

„Никой църковен служител не трябва да съветва, никой съвет не трябва да препоръчва, нито църква да гласува името на извършителя на неправда да бъде премахнато от църковните книги, докато вярно не бъде приложена инструкцията, дадена от Христос. Когато това бъде направено, църквата е очистила себе си пред Бога.“ *Служители на евангелието, с. 427*

„Когато всички дадени от Христос указания бъдат изпълнени в истински християнски дух, тогава и само тогава Небето одобрява решението на църквата, защото членовете ѝ имат Христовия ум и вършат онова, което Той би вършил, ако беше на земята.“ *Избрани вести, кн. 3, с. 16*

„Незабавно да се справим с греха и грешниците в църквата, за да не се заразят и други. (...)

Когато отделните членове на църквата действат като истински последователи на кроткия и смирен Спасител, ще има по-малко прикриване и извинение на греха. Всички ще се стараят да действат като в присъствието на Бога.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 142*

„Христос учеше съвсем ясно, че онзи, който постоянства в явен грях, трябва да бъде отделен от църквата. Но Той не повери на нас делото на съд над характера на подбудата. Твърде добре познава естеството ни, за да ни повери това дело. Ако се опитахме да изкореним от църквата онези, за които предполагахме, че са фалшиви християни, трябва да сме сигурни, че ще допуснем грешки. Често считаме за безнадеждни точно онези, които Христос привлича към Себе Си. Ако трябваше да работим с тези души според несъвършената ни преценка, може би щяхме да угасим и последната им надежда. Мнозина, мислещи се за християни, ще се окажат накрая твърде недостойни. Мнозина, за които съседите им никога не биха предположили, че някога ще стъпят в небето, ще бъдат там. Човек съди по външността, а Бог по сърцето.“ *Христови притчи, с. 36*

Петък

15 април

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Опиши дълбочината на чистотата, която Господ иска да всади във всеки от нас.
2. Защо трябва сериозно да се отнасяме към откритото нарушение на Божия закон?
3. Когато се занимаваме с греховно поведение, каква трябва да бъде нашата цел?
4. Какво трябва да бъде моето отношение и действие, ако видя някой да върши неправда?
5. Кога е необходима църковна дисциплина и евентуално изключване?

Съдебни процеси между братя

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: **Не знаете ли, че ние ще съдим ангели, а колко повече житейски работи? (1 Коринтяни 6:3)**

Препоръчвани четива: Избрани вести, кн. 257-262 (37. *Адвентистите и съдебните процеси*)

„Светиите ще съдят света. В такъв случай трябва ли да се уповават на света и на светски адвокати, за да разрешат трудностите си? Бог не желае да отиват при поданиците на Сатана за разрешаване на спор. Нека имаме доверие един към друг.“ *Избрани вести, кн. 3, с. 260*

Неделя

17 април

1. СЪДЪТ НА НЕЧЕСТВЕНИТЕ

а. Кога ще настъпи присъдата на изгубеното? Откровение 20:2, 4; 2 Петрово 2:4. Кой ще ги съди? 1 Коринтяни 6:2, 3

„През хилядата години между първото и второто възкресение се извършва съдът над безбожните. Апостол Павел посочва на този съд като на едно следващо след Христовото идване събитие. „Затова недейте съди нищо преждевременно, докле не дойде Господ, Който ще извади на видело скритото в тъмнината, и ще изяви намеренията на сърцата; и тогава всеки ще получи подобаващата нему похвала от Бога“ (1 Кор. 4:5). Даниил обяснява, че когато Старият по дни дойде, „даде се съдът на светите на Всевишния“ (Дан. 7:22). По това време праведните управляват като царе и свещеници на Бога. Йоан обяснява в Откровението: „И видях престоли; и на тях, които бяха насядали на тях бе дадено да съдят.“ „Те ще бъдат свещеници на Бога и на Христос и ще царуват с Него хиляда години.“ (Откр. 20:4, 6) По това време, както Павел е предсказал, „светиите ще съдят света“ (1 Кор. 6:2). Те, заедно с Христос, ще съдят безбожните, като сравняват делата им с книгата на закона, Библията, и решават всеки случай според извършените през живота дела. Тогава наказанието, което безбожните трябва да претърпят, бива отмерено според делата им и се отбелязва срещу имената им в книгата на смъртта.

И Сатана и ангелите му ще бъдат съдени от Христос и Неговия народ. Павел казва: „Не знаете ли, че ще съдим ангели?“ (1 Кор. 6:3) А Юда обяснява: „Ангели, които не опазиха своето достойнство, но напуснаха собственото си жилище, - Той ги държи под мрак във вечни връзки за съда на великия ден“ (Юда 6:3).“ *Великата борба, с. 547*

2. СПОРОВЕ МЕЖДУ ХРИСТИЯНИ

а. Къде трябва да бъдат решавани църковните проблеми? 1 Коринтяни 6:4, 5

„Светиите ще съдят света. В такъв случай трябва ли да се уповават на света и на светски, за да разрешат трудностите си? Бог не желае да отиват при поданиците на Сатана за разрешаване на спора. Нека имаме доверие един към друг.“ *Избрани вести, кн. 3, с. 260*

б. Какво се случи в църквата в Коринт, което предизвика порицание от Павел? 1 Коринтяни 6:1, 2, 6 Как Господ гледа на тази практика?

„Светът и непокаяните църковни членове си съдействат. Когато бъдат изобличени от Бога, че следват собствения си път, някои се доверяват на света и изнасят църковни дела пред широката публика. Започват сблъсъци и борби и Христос бива разпъван отново и опозоряван. Онези църковни членове, които се обръщат към светски съд, показват, че са избрали света за свой съдия и имената им се записват на небето редом с имената на невярващите. Колко жадно светът приема изказванията на тези, които предават святото си задължение! (...)

Да се облягат на ръката на закона е позор за християните. Това зло обаче е навлязло сред много от Божиите избрани. Светските принципи навлизат постепенно, докато накрая много от работниците ни стават като лаодикийците – с раздвоено сърце, тъй като прекалено много се уповават на адвокати, юридически документи и споразумения. Това състояние на нещата е мерзост за Бога.“ *Избрани вести, кн. 3, с. 260*

в. Къде можем да намерим решението на проблемите между църковни членове? 1 Коринтяни 6:7-11; 1 Йоан 1:7, 9; Притчи 28:13

„Условията за придобиване на милост от Бога са прости, справедливи и разумни. Господ не изисква от нас да извършим нещо тежко, за да получим опрощение на греха. Не е нужно да правим дълги и уморителни поклоннически пътувания или да извършим някакви мъчителни самоналожени изкупителни наказания, та да препоръчаме душите си на небесния Бог или да изкупим греховете си; но този, който изповядва и изоставя греха си, ще намери милост, ще бъде помилван.“ *Пътят към Христа, с. 37*

3. ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ СРЕЩУ ЧУВСТВЕННОСТТА

а. Каква беше главната цел на нашето създаване? Исая 43:7

„Дори и сега цялото създание изявява славата на Неговото превъзходство. Единствено себелюбивото човешко сърце живее за себе си. Няма птичка, която да цепи въздуха, нито животно, което да се движи по земята и да не служи на някой друг живот. Няма лист в гората, нито стръкче трева, които да не изпълняват някаква служба. Всяко дърво, храст и лист разливат онзи жизнен елемент, без който не може да живее нито човек, нито животно. А и човекът, и животното от своя страна допринасят за живота на дървото, храста и листата. Цветята благославят света със своята миризма и красота. Слънцето пръска своята светлина, за да радва хиляди светове. Океанът, който е източник на всички наши извори, приема потоците от всяка страна, но той взема, за да ги даде отново. Мъглите, които се издигат от неговите обятия, падат обратно във вид на дъжд да напоят земята, за да прозябне и процъфти.“ *Животът на Исус, с. 8*

б. Как Павел счита тялото на вярващите? Римляни 6:13, 15, 19, 20

„Още от вечни времена Божието намерение е било, че всяко създадено същество – от светлия и свят серафим до човека – да е храм, в който да обитава Творецът. По причина на греха хората престанаха да служат като храм на Бога. Помрачено и осквернено от злото, човешкото сърце не изявяваше славата на Божеството. Обаче тази първоначална Божия цел сега се осъществяваше чрез възплъщението на Божия Син. Бог живееше в човешкото тяло и чрез спасителната благодат човешкото сърце пак ставаше Негов храм.“ *Пак там, с. 116*

в. Тъй като сме Божия собственост, какво трябва всеки от нас да разбира относно собственото си тяло? 1 Коринтяни 3:16, 17; 10:31

„Чрез вдъхновение от Божия Дух апостол Павел пише, че „каквото и да правите“, даже и естественото действие на ядене и пиене, всичко да се прави не за задоволяване на един извратен апетит, но с чувство на отговорност – „всичко правете за Божия слава“. Всяка част от човека трябва да бъде пазена. Трябва да се пазим да не би онова, което влиза в стомаха, да прогони от ума възвишените и свети мисли.“ *Диета и храна, с. 23*

4. МОРАЛНА ЧИСТОТА

а. Тъй като нашето тяло е храм на Светия Дух, каква е моралната ни отговорност относно него? 1 Коринтяни 6:15-18

„Всеки християнин ще трябва да се научи да обуздава страстите си и да се контролира от принципи. Ако не постигне това, става недостоеен за името християнин.“ *Свидетелства към църквата, т. 2, с. 287*

„Стриктното спазване на моралните принципи е единствената сигурна защита за душата. Едва ли е имало друго време, когато хората да са се нуждаели повече от най-проста диета. (...) Колкото по-малко възбуждаща е диетата, толкова по-лесно могат да се контролират страстите. Задоволяването на вкуса не трябва да се допуска, без да се имат предвид физическото, умственото и моралното здраве. (...)

Бог ви е дал обиталище, за което да се грижите и да го пазите в най-добро състояние, за да Му служите и да Го прославяте. Телата ви не са ваша собственост. „Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, Който е във вас, когото имате от Бога? И вие не сте свои си, защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си и с душите си, които са Божии.“ *Пак там, с. 291*

б. Какво е морална чистота и как можем да я практикуваме успешно? 2 Коринтяни 7:1; 1 Солунци 4:3-5

„Нужно е да оценим високо необходимостта да контролираме своите мисли, защото такъв контрол подготвя ума и душата да работят хармонично за Господа. Необходимо е за мира и щастието ни в този живот мислите ни да се съсредоточават върху Христос. Каквото мисли човек, такъв е той. Нашето подобряване в морална чистота зависи от правилността на мисленето и действията ни. (...)

Злите мисли погубват душата. Преобразяващата сила на Бога променя сърцето, пречиства и придава финес на мислите. Ако не се направят решителни усилия мислите да се държат съсредоточени върху Христос, благодатта не може да се разкрие в живота. Умът трябва да участва в духовната битка. Всяка мисъл трябва да бъде „пленена“ в послушание на Христос. Всички навици трябва да бъдат доведени под контрола на Бога.

Нуждаем се от постоянно усещане за облагородяващата сила на чистите мисли и за разрушителното влияние на злите. Нека занимаваме мисълта си със свети неща. Нека тя бъде чиста и истинна, защото единствената сигурност за всяка душа е правилното мислене. Трябва да използваме всяко средство, което Бог е поставил на наше разположение, за да управляваме и култивираме мислите си.“ *Ум, характер, личност, кн. 2, с.111*

5. ПОБЕДА НАД СЕБЕУГАЖДАНЕТО

а. Как Павел обяснява християнското „тичане“? 1 Коринтяни 9:25

„В писмото си до коринтските вярвачи Павел с надеждата да запечата ясно в умовете им важноста на строг самоконтрол, стриктно въздържание и непоклатимо усърдие в службата за Христос прави учудващо сравнение между християнското воюване и прочутите надбягвания, ставали близо до Коринт през определени периоди. От всички игри, въведени от гърците и римляните, надбягванията бяха най-древните и най-високо оценяваните. Те се наблюдаваха от царе, благородници и държавници. В тях вземаха участие богати младежи от благороден произход, които не избягваха усилието или дисциплината, необходими за придобиване на наградата.

Състезанията се ръководеха от строги правила, недопускащи никакво отклонение. Желаетелите да бъдат включени като състезатели за наградата трябваше първо да се подложат на сурова тренировъчна програма. Строго забранено беше вредното задоволяване на апетита или каквото и да е друго задоволяване, което би намалило умствената и физическата енергия. За да има надежда за успех в този изпит на силата и бързината, мускулите трябваше да бъдат стегнати и еластични и нервите - строго контролирани. Всяко движение трябваше да бъде уверено, всяка стъпка - гъвкава и непоклатима. Физическите сили трябваше да достигнат най-високо развитие.“ *Деяния на апостолите, с. 139*

б. Какво казва Павел за това колко печелят наградата? 1 Коринтяни 9:24

„Никой, който се съобразява с условията, няма да бъде разочарован в края на състезанието. Никой, който е сериозен и настойчив, няма да пропусне успеха. Състезанието не е на бързите, нито битката - на силните. И най-слабият светия, както и най-силният, може да получи короната на безсмъртната слава. Може да спечели всеки, който чрез силата на божествената благодат довежда живота си в съгласие с Христовата воля.“ *Пак там, 141*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Опиши работата на изкупените през хилядата години.
2. Какво мога да направя, за да подобря начина, по който се решават църковните проблеми?
3. Как мога по-добре да прославя Бог в тялото си?
4. Какво трябва да знаят християните днес за седмата заповед?
5. Как мога да бъда победител в битката за чистота?

Принципи относно брака

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: Женитбата нека бъде на почит у всички, и леглото неосквернено; защото Бог ще съди блудниците и прелюбодейците. (Евреи 13:4)

Препоръчвано четиво: Римляни 7:1-3; 1 коринтяни 7 (цялата глава)

Неделя

24 април

1. МЪЖ И ЖЕНА

а. Кога Бог отпразнува първия брак? Битие 1:27; 2:21, 22

„Бог отпразнува първия брак. Така тази институция има произхода си от Твореца на вселената. „Женитбата нека да бъде на почит у всички (Евр. 13:4) – тя бе един от първите дарове на Бога за човека и една от двете институции, които след падането си Адам отнесе със себе си отвъд портите на Рая.“ *Патриарси и пророци, с. 16, 17*

б. При какъв повод Исус извърши първото Си чудо? Йоан 2:1–10

„Исус не започна Своята служба с някое велико дело пред синедриона в Ерусалим. Той прояви силата Си на една семейна среща в едно малко галилейско село, за да увеличи радостта на едно сватбено празненство. С това Той показа Своята обич към хората и желанието Си да служи за тяхното щастие. В пустинята на изкушението Той изпи чашата на окаянството, а на хората даде чашата на благословението, като освети с благоговията Си отношенията на семейната връзка.“ *Животът на Исус, с. 103*

„При това първо уощение, което Исус посети заедно със Своите ученици, Той им поднесе чашата, която символизираше Неговото дело за тяхното спасение. При последната вечеря Той пак им я поднесе с установяването на онзи свят обряд, чрез който щеше да се възпоменава Неговата смърт „докато дойде.“ *Пак там, с. 107*

2. НАПУСКАНЕ И РАЗВЕЖДАНЕ

а. Какъв божествен принцип е написан за щастлив брак? Битие 2:24

„Около всяко семейство има свещен кръг, който трябва да се пази не нарушен. В този кръг никой друг няма право да идва. Нека съпругът или съпругата да не позволяват на друг да споделя доверието, което принадлежи единствено на тях. Нека всеки да дава любов, вместо да я изисква. Култивирайте най-благородното в себе си и побързайте да разпознаете добрите качества един в друг.“ *Вярата, чрез която живеея, с. 252*

б. Как могат две различни личности да живеят в пълна хармония? Колосяни 1:27, 28

„Ако Божията воля се изпълнява, мъжът и жената ще се уважават един друг и ще укрепват любовта и доверието помежду си. Всичко, което руши мира и единството в семейството трябва решително да се потиска, а да се подхранват любезност и любов. Когато човек проявява дух на нежност, търпение и любов, ще види, че същият дух се отразява върху самия него. Където владее Божият Дух, там не се говори за несъвместимост в брачната връзка. Ако Христос – надеждата на славата, наистина живее в сърцата, в дома ще има съгласие и мир. Пребъдващият в сърцето на жената Христос, ще е в съгласие с Христос, Който пребъдва в сърцето на мъжа. И двамата ще се стремят към жилищата, които Христос приготвя за тези, които Го обичат.“ *Дом и семейство, с. 110*

в. Кои са някои допълнителни принципи, дадени за изграждане на семейните взаимоотношения? Ефесяни 5:33

„Всеки трябва да се стреми повече да дава любов, отколкото да иска такава. Развивайте всичко благородно у вас и винаги бъдете готови да признавате доброто един у друг. Съзнанието, че сме ценени ни изпълва с чудно въодушевление и дава голямо задоволство. Съчувствието и уважението насърчават стремежа към усъвършенстване, а и самата любов пораста, когато се стреми към благородни цели.

...Направете Христос първия, последния и най-добрия във всичко. И колкото любовта ви към Него ще става по-дълбока и по-силна, толкова и вашата любов помежду ви ще става по-благородна и по-силна.“ *По стъпките на Великия Лекар, с. 246*

3. БОГ МРАЗИ РАЗВОДА

а. Кой основен принцип беше заявен от Господ Исус относно вечността на брачната връзка? Матей 19:4-8

„Когато по-късно фарисеите попитаха Исус, право ли е да се напускат, Той им напомни за установяването на брака при сътворението. Той каза: „Поради вашето жестокосърдечие ви е позволил Мойсей да напускате жените си; но отначало не беше така“ (Мат. 19:8). Той им припомни славните дни в Едем, когато Бог беше казал, че всичко беше „много добре“. Тук бяха установени бракът и съботата – и двете за прослава на Бога и за благо на хората. Когато Творецът вложи ръцете на святата двойка една в друга, Той каза: „Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се прилепи към жена си; и ще бъдат една плът“ (Бит. 2:24). С това Той обяви закона за брака за всички Адамови деца до края на света. Онова, което сам Небесния Отец е намерил за добро, е един закон на най-голямо благословение и за развитие на хората.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 70, 71*

б. Какво заявява Бог чрез Малахия относно невярността в брака? Малахия 2:12-16

в. В случай на развод, какви инструкции даде Господ чрез апостол Павел? Римляни 7:1-3; 1 Коринтяни 7:10-15

„Ако съпругата е невярваща и се противи, вярващият ѝ съпруг, имайки предвид Божия закон, не може да я напусне само заради това. За да бъде в хармония със закона на Йехова, той трябва да живее с нея, освен ако тя сама не реши да се разделят. Може да страда от нейното противопоставяне, да бъде подиграван и обезпокояван по много начини, но ще намери утеха, сила и подкрепа в Бога, Който помага във всеки спешен случай. Съпругът би трябвало да е мъж с чист ум, решителност, твърди принципи, за да може Бог да му даде мъдрост как да постъпва.“ *Свидетелства върху сексуалното поведение, прелюбодействието и развода, с. 141*

„Сега, както по времето на Христос, обществените отношения представляват един печален контраст на небесния идеал за тази свещена връзка. И все пак Христовото евангелие предлага една утеха за онези, които са намерили разочарование и огорчение там, където са се надявали да намерят приятелство и щастие.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 72*

4. ВРЕМЕНА НА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

а. Каква е целта на Бог за Неговия народ в тези последни дни? Исая 58:12-14

„Тук пророкът описва народ, който във време на всеобщо пренебрегване на истината и правдата се стреми да възстанови принципите - основа на Божието царство. Този народ е поправител на развалините, направени в Божия закон - стената, поставена от Господа около избраните Му люде, за да ги пази. Послушанието към наредбите за справедливост, истинност и чистота ще бъдат тяхната защита.“ *Пророци и царе, с. 348, 349*

б. Назови две други божествени институции, освен съботата от четвъртата заповед, които трябва да бъдат възстановени – и защо?

1. Брактът (Битие 1:26, 27; Матей 19:9)

2. Първоначалната диета (Битие 1:29; Исая 22:12-14: Денят на умиловението)

„Тук (в Едем) бяха установени бракът и съботата – и двете за прослава на Бога и за благото на човеците.“ Мисли от планината на блаженствата, с. 7

„Как е с брачната връзка днес? Не е ли извратена и осквернена, направена така, както беше в Ноевите дни? Развод след развод се отразява в ежедневниците. Това е бракът, за който Христос говори, когато казва, че преди потопа те са се „женели и омъжвали.“ *Свободни ръкопи, т. 7, с. 56*

„Исус иска да види щастливи бракове, щастливи домашни огнища.“ *В небесните места, с. 202*

„Истинският пост, който трябва да бъде препоръчан на всички, е въздържание от всякаква стимулираща храна и правилна употреба на здравословна проста храна, която Бог е осигурил в изобилие.“ *Медицинска служба, с. 283*

5. ВРЕМЕНА НА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ (Продължение)

а. Какво предшества и следва в процеса на възстановяване? Деяния 3:19-21

„Когато „се възстанови всичко, което е говорил Бог чрез устата на всички Свои свети пророци от века“ (Деян. 3:21), съботата на сътворението – денят, в който Исус почиваше в Исусовия гроб – ще продължава да бъде за почивка и веселие. Небе и земя ще съединят хваленията си, когато „от събота на събота“ (Ис. 66:23) народите на спасените ще отиват да се поклонят с радост на Бога и Агнеца.“ *Животът на Исус, с. 635, 636*

„Мъжете трябва да мислят по-малко за това какво да ядат и пият от временната храна и много повече относно храната от небето, която ще придаде тонус и жизненост на цялото религиозно преживяване.“ *Медицинска служба, с. 283*

„За да знаем кои са най-добрите храни, трябва да изследваме Божия първоначален план за храненето на човека. Създателят на човека, Който разбира неговите нужди, определи храната на Адам. (...) Зърнени храни, плодове, орехи и зеленчуци съставляват диетата, избрана за нас от нашия Творец.“ *Детско водителство, с. 198*

„(Йоан Кръстител) беше представител на живеещите в тези последни дни, на които Бог е поверил свещените истини да представят пред хората, за да подготвят пътя за второто идване на Христос. Йоан беше реформатор. (...) Йоан се отдели от приятелите и от лукса на живота. Простотата на облеклото му, дреха, изтъкана от камилска вълна, беше постоянен упрек към разточителността и показността на еврейските свещеници и на хората като цяло. Диетата му, чисто зеленчукова, от рожкови и див мед, беше порицание за угаждането на апетита и лакомията, която преобладаваше навсякъде.“ *Съвети за здравето, с. 72.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какъв е библейският стандарт за брака?
2. Обяснете тайните на щастливия брак.
3. Къде в Библията е дадено ясно, че бракът е за цял живот?
4. Какви жизненоважни институции трябва да възстановим от Едем преди Христовото завръщане?
5. Как нашето дело е подобно на това на Йоан Кръстител?

Дарения от първата събота за мисиите по света

„Краят на всичко е наближил (...) Капитанът на нашето спасение казва: „Напред. Идва нощта, в която никой човек няма да може да работи.“ *Моят живот днес*, с. 109

Задачата за споделяне на вечното евангелие с целия свят, поразен от вавилонско объркване, е зовът на часа. Това е свещен дълг на всеки един човек, който приема вестите на трите ангели. Каква привилегия е това - все пак има още много да се извърши.

Към момента на писането на тази статия Всемирният пощенски съюз наброява 191 нации и територии в своята система, а ООН признава 195 държави по целия свят. Колко от многобройните множества на тази земя все още не са получили настоящата истина, която може да спаси душите им? Апостолът ни напомня: „Защото някои от вас не познават Бога. Това казвам, за да ви направя да се засрамите.“ „Как тогава ще призават Този, в Когото не са повярвали? И как ще повярват в Онзи, за Когото не са чували? И как ще чуят без проповедник?“ (1 Коринтияни 15:34; Римляни 10:14). Никой не е подготвен да разнесе истината на целия свят. Но със силата на Светия Дух всеки от нас може да направи нещо.

„На всеки, който е получил евангелието, е дадена свещената истина, която да предаде на света. Божият верен народ се е състоял винаги от настъпателни мисионери, посвещаващи своите средства на Бога и мъдро използващи талантите си в служба на Него. (...)“

Всеки, който е приел Христос, е призван да работи за спасението на своите ближни. (...) Поръчението да се предаде тази покана е поверено на цялата църква. (...)

Бог дълго е чакал духът на служене да завладее цялата църква, така че всеки да работи за Него според личните си способности. Когато членовете на Божията църква извършат поверената им работа за изпълнение на евангелската поръчка в нуждаещите се полета у дома и в чужбина, скоро целият свят ще бъде предупреден и Господ Исус ще се върне на тази земя със сила и голяма слава.” *Деяния на апостолите*, с. 48, 49

С даренията от първата събота за мисиите по света, нека Господ подвижи сърцата ни и да ни помогне да ценим един начин, по който трябва да си сътрудничим в чудесното дело на спасението – чрез нашите щедри дарения.

Мисионерският отдел при Генералната конференция

Поуки от историята на Израил

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: А всичко това им се случи за примери, и се написа за поука нам, върху които са стигнали последните времена. (1 Коринтяни 10:11)

„Днес Сатана използва същите измами, за да въведе същите злини и усилията му са последвани от същите резултати, които в дните на Израил положиха толкова много в гробовете им.“ *Ревю енд херълд, 4 февруари 1909 г.*

Препоръчително четиво: 1 Коринтяни 10:1-11; Деяния на апостолите, с. 141-143 (*30. Призовани към по-висока цел* – от „Думите, животът, страстите му – всичко беше поставено под контрола на Божия Дух“ до „Но сега те са много части на едно тяло.“)

Неделя

1 май

1. ЛАМТЕЖ ЗА ЛОШИ НЕЩА

а. За какви лоши неща (1 Коринтяни 10:6) ламтяха израилтяните?

„Когато Господ изведе израилевите чада от Египет, Неговото намерение бе да ги засели в Ханаанската земя като един чист, щастлив и здрав народ. (...) До голяма степен Той отстрани от тях месната храна. Той им даде месо в отговор на тяхното оплакване точно преди да стигнат Синай, но то се даде само за един ден. Господ можеше да достави и месо така лесно, както доставяше манна, но върху народа бе сложено едно ограничение в негова полза. Божието намерение бе да ги снабдява с храна, която много по-добре подходеше на техните нужди, отколкото възбудителната диета, на която мнозина от тях бяха привикнали в Египет. Извратеният апетит трябваше да бъде доведен до едно много по-здравословно състояние, така че те да можеха да се радват на храната, която бе предвидена за човека в началото – плодовете на земята, които Бог даде на Адам и Ева в Едемската градина.“ *Диета и храна, с. 173*

б. Какъв беше бързият резултат от невъздържанието? Числа 11:4, 20, 31-34

„Бунтовните изисквания бяха удовлетворени, но хората бяха оставени да понесат резултатите. Празнуваха невъздържано и невъздържаността им бързо бе наказана. (...) Мнозина бяха повалени от изгаряща треска, докато най-виновните бяха погубени веднага щом вкусиха храната, за която се бяха полакомили.“ *Патриарси и пророци, с. 257*

2. ИДОЛОПОКЛОНСТВО

а. В какво унижително отстъпничество участва Израел при Синай? Изход 32:1-6

„Под предлог, че правят “празник Господу”, те се отдадоха на лакомия и невъздържано опиване. (...)

Бяха изменили само няколко дни, откакто евреите направиха тържествения завет с Бога да слушат Неговия глас. Те бяха стояли треперещи от ужас пред планината, бяха чули думите на Господа: “Да нямаш други богове освен Мене.” Божията слава още стоеше над Синай пред очите на събраните. Но те се обърнаха настрана и потърсиха други богове. “Те направиха теле в Хорив и поклониха се на излеян идол. Така размениха славата си срещу подобие на вол...” (Пс. 106:19, 20). Можеше ли да се покаже по-голяма неблагодарност от тяхната или по-дръзко оскърбление към Този, Който им се бе разкрил като милостив Баща и всемогъщ Цар?”
Патриарси и пророци, с. 210, 211

б. Как може днес да сме застрашени да бъдем въвлечени в идолопоклонство, дори и без изваяни изображения? Изход 20:3-6; 1 Йоан 5:21

„Иехова, Вечният, Самосъществуващият, Несътвореният, Който сам е Източник и Поддържател на всичко, единствен има право на върховна почит и поклонение. На човека се забранява да отдава първото място в своите чувства или служба на какъвто и да е друг обект. Ако поддържа нещо толкова скъпо, което се стреми да отнеме от любовта ни към Бога или ни попречи да Му отдаваме дължимата служба, ние си правим от него бог.“ *Пак там, с. 202*

„От толкова дълго време хората са се прекланяли пред човешки мнения и институции, че почти целият свят е започнал да следва идолите.“
Пророци и царе, с. 99

„Всеки път, когато отказвате да се вслушате в благодатната вест, затвърждавате своето неверие. След всеки път, когато пропускате да отворите вратата на сърцето си за Христос, все по-слабо ще долавяте гласа на Този, Който ви говори. така свеждате до минимум благоприятните си възможности да откликнете на последния благодатен зов. Не допускайте да се напише за вас, както някога за древния Израил: „Ефрем се е прилепил към идолите; оставете го“ (Осия 4:17). Не оставяйте Христос да ридае за вас, както ридаеше за Ерусалим, казвайки: „Колко пъти съм искал да събера чадата ти, както кокошка прибира пилетата си под крилето си, но не искате! Ето, вашият дом се оставя пуст (Лука 13:34-35).“ *Христови притчи, с. 142*

3. НЕМОРАЛНОСТ

а. Какво морално зло впримчи Израил при Ваалфегор? Числа 25:1-9

„По внушение на Валаам моавският цар определи голям празник в чест на техните богове и тайно бе нагласено Валаам да подведе израилтяните да присъстват на празника. Те гледаха на него като на Божи пророк и затова никак не му бе трудно да изпълни намерението си. Мнозина от народа го последваха, за да участват в празненствата. Осмелиха се да стъпят на забранена почва и бяха отведени към примките на Сатана. Опиянени от музиката и танците и заслепени от красотата на езическите весталки, те отхвърлиха верността си към Йехова. Като участници във веселието и празнуването се опияниха с вино, което замъгли чувствата им и разруши бариерите на себевладението. Дадоха пълна свобода на страстите си и осквернявайки съвестта си с блудство, бяха подмамани да се поклонят на идоли. Принесоха жертви на езически олтари и участваха в най-неморални ритуали.“ *Патриарси и пророци, с. 311*

б. Като приближаваме небесния Ханаан, как Сатана работи по подобен начин да унищожи Божия народ? 1 Коринтяни 10:11-13

„Сатана познава добре материала, с който има работа - човешкото сърце. Той го е изследвал с демонско усилие в продължение на хиляди години и затова знае, че това е точката в характера на всеки, която най-лесно може да бъде атакувана. Влияел е в многобройни поколения, за да събори най-силните мъже - князете на Израил, със същите изкушения, които така успешно действаша във Ваалфегор. През вековете бяха утвърдени черти на характера, основаващи се на задоволяване на чувствата. Когато наближим края на времето, когато Божият народ застане на границите на небесния Ханаан, Сатана, както в древността, ще удвои усилията си, за да му попречи да влезе в добрата земя. Той поставя своите примки пред всяка душа. Не само невежите и необразованите трябва да бдят. Той ще приготвя изкушенията си и за хората на най-високи постове, на най-святата служба. Ако ги подведе да опорочат душите си, чрез тях може да унищожи мнозина. Използва същите средства, както и преди три хиляди години. Чрез светски приятелства, чрез очарованието на красотата, чрез търсенето на удоволствия, веселби, празнувания или чрез чашата с вино ни подвежда да нарушим седмата заповед.“ *Пак там, с. 313*

Дарения от първата събота - за мисиите по света

4. ЛОШ НАВИК

а. Какъв грях се срещаше често в пътуването на Израил и как беше наказван? 1 Коринтяни 10:10; Изход 16:8; Числа 14:27, 36; 11:1

„Недоволство и брожение се случваха често по време на пътуването от Червено море към Синай, но от съжаление към невежеството и слепотата на хората Бог не бе отговарял на греха им с наказание. Но когато им се разкри на Хорив, получиша голяма светлина, като видяха величието, силата и милостта на Бога. Затова сега тяхното неверие и недоволство им навлякоха по-голям грях. Нещо повече, според завета с Йехова се изискваше те да Го приемат за свой Цар и да се подчиняват на авторитета Му. Сега недоволството им бе бунт, който трябваше да получи съответно и значително наказание, за да бъде Израил опазен от анархия и разруха. „... Господният гняв пламна против хората и Господ порази хората с много голяма язва” (виж Числа 11 гл.). Най-виновните от роптаещите бяха погубени със светкавица от облака.“ *Патриарси и пророци, с. 255*

б. Защо много от израилтяните, които напуснаха Египет, не можах да влязат в Обещаната земя – и защо Божият народ днес пътува така дълго време в този грешен свят? Евреи 3:16-19; 4:1, 2

„В продължение на четиристотин години неверието, роптанието и бунтът затваряха вратите на Ханаанската земя за древния Израил. Същите грехове отлагат влизането на съвременния Израил в небесния Ханаан. Но и в двата случая Божиите обещания не пропадат. Неверието, светският дух, непосветеният живот и борбите сред изповядващите се за Божи народ са причините, които ни държат все още, толкова много години, в този свят на грях и скръб.“ *Евангелизъм, кн. 3, с. 224*

в. Кое е коренът на роптанието и как можем да го победим? Римляни 11:20

„Подобно на благоухание от тамян евангелието трябваше да бъде разнесено навсякъде по света. За приемащите Христос вестта щеше да бъде ухане от живот за живот. Но за упоритите в неверието си тя щеше да е ухане от смърт за смърт.“ *Деяния на апостолите, с. 146*

5. ЕДИН ПОБЕДОНОСЕН НАРОД

а. Опишете ключът към победа, въпреки предизвикателствата, пред които се изправяме. Откровение 12:17; 1 Коринтяни 15:57

„Евангелието, което трябва да се проповядва на всички народи, племена, езици и люде, представя истината в ясни линии, показвайки, че послушанието е условието за придобиване на вечен живот. Христос предава Своята праведност на онези, които се съгласяват да Му позволят да отнеме греховете им. Ние сме длъжници на Христос за благодатта, която ни прави да имаме пълнота в Него.“ *Библейски коментар, т. 7, с. 972*

„Независимо от недостатъците в характера на Божия народ, Христос не се отказва от обекта на Своята грижа. Той има силата да промени одеждата им. Сменя изцапаните дрехи и на тяхно място намята върху отблъскващата им външност съответната Си праведна наметка и в небесните книги вписва опрощение срещу името им, като ги обявява пред Всемира за Свое притежание. Техният противник Сатана е показан като обвинител и измамник. Бог ще отсъди справедливост за Своите избрани.“ *Христови притчи, с. 99*

б. Кои основни качества определят Божия народ? Откровение 14:12; 15:2

„При изхода на конфликта цялото християнство ще бъде разделено на две големи класи, тези, които спазват Божиите заповеди и вярата в Исус, и тези, които се покланят на звяра и неговия образ и приемат неговия белег. Въпреки че църквата и държавата ще обединят силата си, за да принудят всички, „и малки, и големи, богати и бедни, свободни и роби“, да приемат белега на звяра, все пак Божият народ няма да го получи. Откровение 13:16.“ *Съвети за църквата, с. 39, 40*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Обясни един голям проблем, който израилтяните имаха в пустинята.
2. Назови някои начини, по които идолопоклонството се практикува днес.
3. Как може Сатана да се опитва да ни впримчи както при Ваал-фегор?
4. Какво трябва да направя, за да победя склонността към роптаене?
5. Как мога да бъда победител в последната битка?

Светопричастната служба

ТЕКСТ ЗАЗАПАМЕТЯВАНЕ: **Защото всеки път, когато ядете тоя хляб и пиете тази чаша, възвестявате смъртта на Господа, докле дойде Той. (1 Коринтяни 11:26)**

„При това първо угощение, което Исус посети заедно със Своите ученици, Той им поднесе чашата, която символизираше Неговото дело за тяхното спасение. При последната вечеря Той пак им я поднесе с установяването на онзи свят обряд, чрез който щеше да се възпоменава Неговата смърт „докато дойде“ (1 Кор. 11:26).“ *Животът на Исус, с. 107*

Препоръчвано четиво: 1 Коринтяни 11:17-34; Животът на Исус, с. 538-546 (72. *За Мой спомен*)

Неделя

8 май

ГОСПОДНАТА ВЕЧЕРЯ

а. Защо Христос установи светопричастната служба за нас и какво трябва да бъде нашето отношение към нея? Матей 26:26-29; 1 Коринтяни 11:26

„С участването заедно с учениците Си в яденето на хляба и пиенето на виното Христос им се обеща като техен Изкупител. Той им повери новия завет, чрез който всички, които Го приемат, ще станат Божии чада и сънаследници на Христос. Чрез този завет им се осигуряваха всички обещания, които Небето може да даде за този и за бъдещия живот. Този заветен договор щеше да се утвърди с Христовата кръв. А провеждането на светопричастната служба трябваше да напомня на учениците за безкрайната жертва, която се даде лично за всеки един от тях като част от цялото паднало човечество.“ *Животът на Исус, с. 543*

„Светопричастната служба сочи на второто идване на Христос.“ Пак там

„Никой не трябва да изключва себе си от причастието поради това, че някои недостойни може да присъстват. Всеки ученик е призван да участва публично, с което свидетелства, че приема Христос за свой личен Спасител. Христос оживява срещите Си с учениците чрез Своето присъствие. Дори може да се случи, че обрядът да бъде провеждан от недостойни сърца и ръце, но при все това и Христос е там, за да послужи на Своите чада.“ *Пак там, с. 542*

2. ХРИСТОС, ХЛЯБЪТ ОТ НЕБЕТО

а. Как Христос сравни Себе Си с даряващия живот хляб? 1 Коринтяни 11:23-25; Йоан 6:33-35, 50, 51, 63

„Да се яде Христовата плът и да се пие Христовата кръв, означава Той да се приема като личен Спасител с убеждението, че ни прощава греховете и че ние ставаме свършени в Него. Ние участваме в Неговото естество като наблюдаваме любовта Му, като размисляме върху нея, като я поемаме. Каквото е храната за тялото, това е Христос за душата. Храната не ни е полезна, ако не я ядем, ако не стане част от нашия организъм. Така и Христос няма да е полезен за нас, ако не Го познаваме като личен Спасител. Теоретичното познание не ни ползва. Трябва да се храним от Него, да Го приемем в сърцето си, така че животът Му да стане наш. Неговата любов, Неговата благодат трябва да се възприемат напълно.“ *Животът на Исус, с. 310*

„Христовият живот, който дава живот на света, се съдържа в Неговите думи. Чрез словото Си Исус лекуваше болестите и изгонваше бесовете. Чрез словото Си Той успокояваше морето и възкресяваше мъртвите и народът разбираше, че то съдържа сила. Той говореше Божието слово така, както го беше говорил чрез пророците и учителите в Стария завет. Цялата Библия е откровение на Христос, затова Спасителят желаше да насочи вярата на последователите Си върху Словото. Когато Неговото видимо присъствие щеше да бъде оттеглено, Словото Му щеше да стане източник на тяхната сила.“ *Пак там, с. 311, 312*

б. Какво трябва да научим от начина, по който Христос отговори, когато беше предизвикан от Сатана да злоупотреби със Своята творческа сила за егоистични цели? Матей 4:4

„Както всеки трябва да яде, за да се нахрани, така и ние трябва да приемем Словото. Не бива да го приемаме само чрез ума на друг. Трябва грижливо да изучаваме Библията, като измолваме от Бога помощта на Светия Дух, за да разбираме Неговото Слово. Трябва да взимаме един стих и да се съсредоточим, за да схванем каква мисъл е вложил Бог в него лично за нас. Ние трябва да разсъждаваме върху тази мисъл, докато тя стане наша и разберем какво „говори Господ.“ *Пак там, с. 312*

„Както Божият Син живееше чрез вяра в Отца, така и ние трябва да живеем чрез вяра в Христос. Исус бе така цялостно отдаден на Божията воля, че сам Отец се откриваше в Неговия живот. Макар да бе изкушаван като нас, на земята Той остана неопетнен от злото, което Го заобикаляше. И ние трябва да побеждаваме така, както Христос победи.“ *Пак там, с. 311*

3. ВИНОТО

а. Какво вино беше предложено от Христос на сватбата в Кана и на светопричастната служба? Исая 65:8

„Виното, което Христос сътвори за празника, и това, което даде на учениците Си като символ на Неговата кръв, беше чист плод на лозата. За това говори пророк Исая, когато казва за новото вино в гроздето: „Не го повреждай, защото има благословия в него“ (Исая 65:8).“ *Животът на Исус, с. 107*

„Светопричастната служба посочва второто идване на Христос. Тя бе предназначена да запази жива надеждата в умовете на учениците. Когато се събираха заедно, за да възпоменат смъртта Му, те си спомняха как Той “взе и чашата и като благодари, даде им и рече: „Пийте от нея всички, защото това е Моята кръв на новия завет, която се пролива за прощаване на греховете. Но казвам ви, че отсега нататък няма вече да пия от тоя плод на лозата до оня ден, когато ще го пия с вас нов в царството на Отца Си“. В своите теготи и изпитания учениците се утешаваха с надеждата за завръщането на своя Господ. Неизказано скъпа бе за тях мисълта: “Всеки път, когато ядете тоя хляб и пиете тая чаша, възвестявате смъртта на Господа, докле дойде Той” (1Кор. 11:26).“ *Пак там, с. 543, 544*

б. Какво скъпоценно обещание се намира в 1 Йоаново 1:7?

„Мисълта, че Христовата праведност ни се вмениява не поради някакви наши заслуги, но като безплатен дар от Бога, е скъпоценна. Неприятелят на Бога и на човека не желае тази истина да бъде ясно представена. Защото знае, че ако хората я приемат напълно, неговата сила ще бъде смазана. (...)

Трябва да се насърчава простата вяра, която приема Божиите думи такива, каквито са. Необходимо е Божият народ да има онази вяра, която се хваща здраво за Божията сила; „защото по благодат сте спасени – чрез вяра – и това не е от вас – то е дар от Бога“ (Ефес. 2:8). Вярващите, че заради Христос Бог е простил греховете им, не трябва поради изкушението да престават да се борят „в доброто воюване на вярата“. Вярата им трябва да става все по-силна, докато с думи и живот могат да заявят: „Кръвта на Исус Христос „... ни очиства от всеки грях“ (1 Йоан. 1:7).“ *Служители на евангелието, с. 137*

4. ДОСТОЙНОСТ

**а. Кой може да участва в Господната вечеря? 1 Коринтяни 11:27, 29
Посочете пример кога тя беше взета недостойно? Йоан 13:10, 11, 18**

„Юда, предателят, също присъстваше на светопричастната служба. Той прие от Исус символите на съкрушеното Му тяло и пролятата Му кръв. Чу думите: “Туй правете за Мое възпоменание.” И стоейки там, в самото присъствие на Божия Агнец, предателят размисляше върху своя тъмен план, обладан от мрачните си, отмъстителни мисли.“ *Животът на Исус, с. 539*

б. Макар и член на дванадесетте, защо Юда беше недостоеен по сърце да участва в светопричастната служба? Каква подготовка имаше за цел да смекчи коравото му сърце - и е необходима и на нас? Йоан 13:14, 15

„Юда почувства принуждаващата сила на тази любов. Когато ръцете на Спасителя миеха измърсените му крака и ги изтриваха с кърпата, сърцето на Юда се развълнува и изпита силен подтик да изповяда греха си веднага и на място. Но не искаше да се унижи. Вкорави сърцето си за покаяние и старите трепети, отстранени за момент, надвиха отново. Сега той се почувства оскърбен от Христовата постъпка - да мие краката на учениците Си. Щом Исус може така да се унижи - мислеше си Юда, - Той не би могъл да бъде цар на Израил. Всяка надежда за светска слава в едно земно царство бе срината. Бе доволен, че нямаше какво да се спечели от следването на Христос. След като Го видя да се унижава така - както си мислеше, още повече затвърди решението си да се отрече от Него и да се обяви за измамен. Завладян бе от демон и реши да предаде Христос, както се бе уговорил.“ *Пак там, с. 532*

„Той (Христос) бе измил нозете на Юда, но Юда не предаде сърцето си. То не бе очистено. Юда не отстъпи и не се предаде на Христос.“ *Пак там, с. 534*

„В човека съществува склонност да оценява себе си по-високо от своя брат; да работи за собственото си “аз”, да се стреми към най-високото място; и често пъти резултатът са лошите подозрения и огорченията на духа. Обредът, който предшества Господната вечеря, е предназначен да очисти и премахне тези недоразумения, да измъкне човека от неговата себичност и да го приземи от себевъзвеличаването до онова сърдечно смирение, което ще го доведе до желанието да служи на своя брат.“ *Пак там, 536*

5. СЕБЕИЗПИТВАНЕ

а. Преди службата какво действие трябва да предприемем? 1 Коринтяни 11:28

„Светият Небесен Наблюдател присъства при такива случаи, за да ги направи време за изпитване на душата, на убеждение в греха и в блажената увереност, че греховете са простени. Христос присъства там с пълнотата на Своята благодат, за да даде друга насока на мислите, които са протичали през себелюбивни канали. Светият Дух съживява чувствителността на онези, които следват примера на своя Господ. Когато си спомняме за Христовото смиряване заради нас, разни мисли се скачват една за друга. Образува се цяла верига от спомени за Божията велика доброта и за обичта и нежността на земни приятели. В паметта възникват забравени благословения, злоупотребени милости, пренебрегнати любезности. Пред нас изпъкват горчиви корени, които са заглушавали скъпото растение на любовта. През ума ни минават характерни недостатъци, занемарени длъжности, неблагодарност към Бога, равнодушие към нашите братя. Грехът се вижда такъв, какъвто Бог го вижда. Мислите ни не са мисли на самодоволство, но на строга самокритика и унижение. Умът бива подтикнат да събори всяка преграда на отчуждение. Злите догадки и критикуването се отстраняват.“ *Животът на Исус, с. 536, 537*

б. Как можем да бъдем достойни за да участваме в Господната вечеря? Притчи 28:13; 1 Йоаново 1:8, 9

„Греховете се изповядват и се прощават. Христовата покоряваща благодат изпълва душата и Неговата любов привлича сърцата в блажено единство.“ *Животът на Исус, с. 537*

„Колкото и недостойни да се чувствате, не се колебайте да представите делото си на Бога. В лицето на Своя Син Той се е отдал за греховете на света и е поел отговорността за изкуплението на всяка една душа.“ *Христови притчи, с. 102*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как Исус иска да имам полза от светопричастната служба?
2. Защо Господ нарича Себе Си Хлябът на живота?
3. Върху какво трябва да се фокусираме, когато приемаме виното на светопричастната служба?
4. Защо трябва да бъдем достойни да дойдем на Господната трапеза?
5. Как мога да бъда по-добре подготвен за следващата ми светопричастна служба

Духовни дарби

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: При това, братя, желая да разберете и за духовните дарби. (1 Коринтяни 12:1)

„Съвършенството на църквата не зависи от това всеки член да бъде еднакво оформен. Бог зове всеки един да заеме съответното си място, да заставен в Неговия жребий да върши определената му работа според способностите, които са му били дадени.“ *Библейски коментар, т. 6, с. 1090*

Препоръчвано четиво: Вярата, чрез която живея, с. 292

Неделя

15 май

1. БОЖЕСТВЕНИЯТ ИЗТОЧНИК НА ДАРБИ

а. Как апостолът свързва Светия Дух с духовните дарби? 1 Коринтяни 12:4-9

„Бог днес ще надари мъже и жени със сила от горе, както надари онези, които в деня на Петдесетницата чуха словото на спасението. Точно в този час Неговият Дух и Неговата благодат са за всички, които се нуждаят от тях и ще Го приемат от Неговото Слово.“ *Вярата, чрез която живея, с. 292*

б. Кои са главните цели на дарбите в Божиата църква? 1 Коринтяни 12:3, 7; Ефесяни 4:11-13

„Павел заявява, че дарбите и изявленията на Духа бяха дадени в църквата (...) „докато ние всички достигнем в единство на вярата и на познаването на Божиия Син в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота“ (Ефес. 4:13).“ *Пак там*

„Но дарбите на Духа се обещават на вярващия според нуждата му в Божието дело. Това обещание е еднакво валидно и за настоящето, както бе за времето на апостолите.“ *Животът на Исус, с. 683*

2. СЛОВОТО НА МЪДРОСТТА

а. Как можем да получим дарбите на Светия Дух? Лука 11:13; Деяния 5:32

„Ако са свързани с Христос, ако дарбите на Духа са техни, най-бедните и най-невежите от Неговите ученици ще имат сила, която ще говори на сърцата. Бог ги прави канал за осъществяване на най-висшето влияние във Вселената.“ *Вярата, чрез която живеея, с. 292*

б. Какво е истинска мъдрост според Божието слово? 1 Коринтяни 1:30

„Тук, в училището на Христос, и най-жадният за знания може със сигурност да научи това, което ще бъде за негово добро тук и във вечността. Неспокойните и недоволните ще намерят тук спокойствие, отправяйки мислите и наклонностите си към Христос, ще получат и истинска мъдрост, която ще е по-скъпа за тях и от най-скъпото земно благо.“ *Един тържествен апел към майките, с. 32*

в. Кое е същественото знание за нашето спасение и къде може да го получим? Йоан 17:3; Притчи 2:3-5

„Основаното на опит знание за Бога и изпратения от Него Исус Христос преобразява човека в Божие подобие. Това познание му дава господство над самия себе си и довежда всеки импулс и страст от по-низше естество под контрола на по-висшите сили на разума. То прави притежателя му син на Бога и наследник на небето. Това го свързва с ума на Безграничния и му отваря богатите съкровища на Вселената.

Такова знание се получава при изследване на Божието слово и всяка душа, която дава всичко, за да го има, ще го намери.“ *Христови притчи, с. 62*

(Йоан 17:3 цитирано) Тези думи означават много. Само като познаваме Христос можем да познаем Бог. Изпратеният от Бог призовава всички да се вслушат в тези думи. Те са думите на Бог и всички трябва да внимават на тях; защото от тях ще бъдат съдени. Да познаваш Христос спасително означава да бъдеш оживен чрез духовно познание, да практикуваш Неговите думи. Без това всичко останало е без стойност.“ *Знамения на времето, 27 януари 1898*

3. ДАРЪТА НА ВЯРАТА

а. Какво е вяра и как можем да я притежаваме? Евреи 11:1; Ефесяни 2:8; Римляни 10:17

„Вярата в Христос като Спасител на света изисква признанието на един осветен интелект, контролиран от сърце, което може да различава и цени небесното богатство. Тази вяра е немислима без покаяние и промяна на характера. Да вярваш означава да приемеш богатството на Евангелието с всички налагани от него задължения.“ *Христови притчи, с. 60*

„Правдата е справедлива дейност, а всички ще бъдат съдени според делата. Характерите ни се разкриват чрез онова, което вършим. Делата показват истинността на вярата.

Не е достатъчно да вярваме, че Исус не е измамник и библейската религия не е изкусно измислена басня. Може да вярваме, че името на Исус е единственото под небето, чрез което човек може да се спаси, и пак да не Го превърнем в наш Спасител чрез вяра. Не е достатъчно да се вярва в теорията на истината. Не е достатъчно да правим словесна изповед на вярата в Христос и да сме записали имената си в църковния регистър. „Който пази Неговите заповеди, пребъдва в Бога и Бог в него. И по това познаваме, че Той пребъдва в нас по Духа, Който ни е дал.“ „И по това сме уверени, че Го познаваме, ако пазим заповедите Му“ (1 Йоан. 3:24; 2:3). Това е истинското потвърждение за обръщение. Каквото и да е изповядването ни, то няма стойност, ако Христос не се разкрива в делата на правдата.“ *Пак там, с. 193*

б. Каква е разликата между истинска вяра и дързост? Галатяни 5:6 (последната част)

„Истинската вяра пита Господ: „Какво искаш да направя?“ И когато пътят е очертан от Учителя, вярата е готова да върши Неговата воля, независимо от трудност или жертва.“ *Съвети за родители, учители и ученици, с. 183*

„Дързостта е сатанинската имитация на вярата. Вярата се опира на Божиите обещания и дава като плод послушанието. И дързостта се опира на обещанията, обаче подобно на Сатана си служи с тях, за да извини греха. Вярата би довела нашите първи родители до упование в Божиата любов и послушание на Неговите заповеди. Дързостта ги доведе до престъпване на Неговия закон с надеждата, че Неговата велика любов ще ги избави от последиците на техния грях. Не е вяра онова, което търси Божието благоволение без да се съобразява с условията, при които се дарява милостта.“ *Животът на Исус, с. 89*

4. ДАРЪТ НА ЛЕКУВАНЕТО

а. Какви бяха главните дейности на Исус в земната Му мисия? Матей 4:23 Каква беше ролята на изцелението в мисионската Му работа? Стих 24

„През време на мисионската Си работа Той употребяваше повече време за лекуване, отколкото за проповядване. Неговите чудеса засвидетелстваха истинността на думите Му – че Той бе дошъл не да погубва, а да спасява. На където и да се отправеше, вестта за Неговата милост Го предшестваше. където и да отидеше, всички, които бяха изпитали на себе си Неговото състрадание, се радваха на здраве и на обновени сили. Около тях се събираха големи множества, за да чуят от устата им за делата, които Господ беше извършил. неговият глас беше първият звук, който някои чуваха, името Му беше първата дума, която те изговаряха, лицето Му беше първото, което те виждаха. Защо да не обичат те Исус и да не възвестяват славата Му? Когато минаваше през градове и села като жив поток, пръскаше живот и радост.“ *По стъпките на Великия Лекар, с., 9*

б. Кое дело беше включено в евангелската поръка на Христос? Марк 16:17, 18

„В Христовия начин на лекуване се криеха поуки за Неговите ученици. При един случай Той помаза очите на един сляп човек с кал и му заръча: „Иди се умий в къпалнята Силоам. (...) Той отиде, уми се и се върна прогледнал.“ (Йоан 9:7) Изцелението можеше да се извърши само чрез силата на Великия Лекар, но Христос си послужи с едно просто природно средство. С това Той дава да се разбере, че не насърчава лекуването с медицински лекарства, но че одобрява употребата на природни лекарства.

На мнозина от страдащите, които излекува, Христос каза: „Недей греши вече, за да те не сполети нещо по-лошо.“ (Йоан 5:14) С това Той показва, че болестта е последица от нарушението на Божиите закони – както природните, така и духовните. Окаянството в света не би съществувало, ако човечите биха живели в съгласие с плана на Създателя. (...)

Христос даде на Израил определени наставления по отношение навичките им в живота, придружени със следното уверение: „Господ, твоят Бог, ще отстрани от тебе всяка немощ.“ (Втор. 7:13) Когато изпълняваха условията, обещанията се осъществяваха. „И нямаше болен в племената им.“ (Пс. 105:37).“ *Животът на Исус, с. 684, 685*

5. ДАРЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО

а. В какво положение е дарът на пророчеството сред другите дарове? 1 Коринтяни 12:28; Амос 3:7

„От самото начало Божията църква е имала дара на пророчеството сред себе си като жив глас, който да съветва, увещава и напътства. Сега стигнахме до последните дни от делото на третата ангелска вест, когато Сатана ще работи с нарастваща сила, понеже знае, че времето му е кратко. В същото време при нас чрез дарбите на Светия Дух ще започнат различни действия в изливането на Духа. Това е „времето на късния дъжд.“
Ръкописи, т. 9, с. 278

б. Колко важен е дарът на пророчеството за църквата днес? 2 Коринтяни 20:20

„Пред нас стоят опасни времена. Всеки, който познава истината, трябва да се събуди и да постави себе си, тялото си, душата и духа под дисциплината на Бог. Неприятелят е по следите ни. Трябва да сме будни, да стоим на стражата си против него. Трябва да се облечем с цялото Божие всеоръжие. Трябва да слушаме упътванията, дадени чрез Духа на пророчеството. Трябва да обичаме и да слушаме истината за това време. Това ще ни избави да не приемаме силни заблуждения. Бог ни е говорил чрез Словото Си. Говорил ни е чрез свидетелства към църквата, чрез книгите, които са помогнали да се изясни настоящето задължение и становището, което сега трябва да вземем. Предупрежденията, които се дадоха заповед след заповед, правило след правило, трябва да се вземат под внимание. Ако не ги зачитаме какво извинение ще дадем?“ *Свидетелства към църквата, т. 8, с. 258, 259*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН РЕГОВОР

1. Как мога да се възползвам по-добре от Божието обещание относно Светия Дух?
2. Къде мога да намеря по-голяма мъдрост от Бог?
3. Как може неприятелят на душите да се опита да ме подмами към дързост?
4. По какви начини мога да се развивам повече, за да помагам по-добре на другите за тяхното здраве?
5. Как мога по-добре да оценя дара на пророчеството, даден на Божия народ?

„Един по-превъзходен път“

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: **Не оставайте никому длъжни в нищо, освен един друг да се обичате, защото, който обича друго, изпълнява закона. Любовта не върши зло на ближния; следователно, любовта изпълнява закона. (Римляни 13:8, 10)**

„Каквото и да изповядва човек, ако сърцето му не е изпълнено с любов към Бога и неговите ближни, той не е истински ученик на Христос.“ *Деяния на апостолите, с. 143*

Препоръчвани четива: Деяния на апостолите, с. 143, 144 (30. *Призовани към по-висока цел* – от „Защото тялото не се състои от една част, а от много“ до „Павел се противопостави на тази ерес с много ясно свидетелство относно непогрешимото доказателство за възкресението на Христос.“)

Неделя

22 май

1. НАЙ-ГОЛЯМАТА ЗАПОВЕД

а. Какво беше запитан Христос от един законник и защо? Матей 22:36

„Първите четири заповеди на декалога, сочещи дълга на човека към Неговия Създател, бяха считани от фарисеите за по-важни, отколкото другите шест, които начертават дълга на човека към неговия съчовек. Като последица от това те бяха останали много назад в практическото благочестие. Исус бе показал на хората този тежен голям недостатък, като ги поучаваше, че е необходимо да вършат добри дела. Той беше заявил, че дървото се познава по плода си. Поради тази причина Той бе обвинен, че издига последните шест заповеди над първите четири.“ *Животът на Исус, с. 495*

б. Как Христос обобщи принципите на закона? Матей 22:37-40

„Първите четири от десетте заповеди се сумират в едната голяма заповед: „Да възлюбиш Господа Твоя Бог с всичкото си сърце!“ Последните шест са включени в другата: „Да възлюбиш ближния както себе си!“ Не може да се спазва първата, а втората да се нарушава, нито може да се спазва втората, докато се нарушава първата. Когато в сърцето си даваме на Бог Неговото законно място, ние ще даваме и на ближния си подобаващото му се място. Ще го обичаме както себе си. А само когато обичаме Бог над всичко, ще ни е възможно да обичаме ближния си безпристрастно.“ *Животът на Исус, с. 495*

2. ОСНОВНИЯТ ПРИНЦИП НА ЗАКОНА

а. Как Павел обяснява начина, по който изпълняваме закона? Римляни 13:8-10

„Правдата е святост, богоподобие, а „Бог е любов“ (1 Йоан. 4:16). Това е в съгласие с Божия закон; „защото всички Твои заповеди са праведни“ (Псалм 119:72). Правдата е любов, а любовта е светлина и Божи живот. Тази правда е въплътена в Христос и ние я получаваме, щом приемем Него.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 25, 26*

б. Как можем да притежаваме истинска любов? 1 Йоаново 4:19

„Никога не изпиталите нежната, побеждаваща любов на Христос не могат да водят другите към извора на живота. Тази любов в сърцето е животворяваща сила, караща хората да Го разкриват в разговор, в учтивия, милостив дух, в издигане живота на онези, с които общуват. Християнските служители, успяващи в усилията си, трябва да познават Христос. А за да го познават, трябва да чувстват Неговата любов. Тяхната годност като работници се измерва в небето чрез способността им да обичат, както Христос обичаше, и да работят, както Той работеше.“ *Деяния на апостолите, с. 249*

в. Какво е Божието обещание в новия завет? Евреи 8:10-12 Кога Божият закон се написва в сърцата ни? Римляни 5:1, 5

„Човешкото същество придобива стойност, когато приеме Христос. Исусовата жертва дава живот и светлина на всички, които Го приемат за свой личен Спасител. Така Бог може да живее с човека, а човекът да живее с Бога.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 275*

„В новия и по-добър завет Христос е изпълнил закона за престъпниците на закона, ако те Го приемат с вяра като личен Спасител. (...)

Милост и опрощение са наградата на всеки, който идва при Христос, уповавайки на Неговите заслуги да отнема греховете им. В по-добрия завет ние се очиставаме от грях чрез кръвта на Христос.“ *Да мога да Го позная, с. 299*

3. СЪЩНОСТТА НА ЛЮБОВТА

а. Как Павел обяснява върховното значение на божествената любов в сърцето ни? 1 Коринтяни 13:1-3

„Каквото и да изповядва човек, ако сърцето му не е изпълнено с любов към Бога и неговите ближни, той не е истински ученик на Христос. Макар и да притежава огромна вяра и сили да върши дори чудеса, без любов вярата му пак би била без стойност. Би могъл да показва голяма щедрост, но ако с друг подтик, а не с истинска любов раздаде всичките си блага, за да нахрани сиромасите, това не би го препоръчало пред Бога. В усърдието си би могъл да приеме и мъченическа смърт, но не е ли сторено от любов, ще бъде в Божиите очи като заблуден ентузиаст или амбициозен лицемер.“
Деяния на апостолите, с. 143

б. Какви характеристики употребява Павел за любовта? 1 Коринтяни 13:4-7

„Най-чистата радост извира от най-дълбокото смирение. Най-силните и най-благородните характери се изграждат върху търпение, любов и подчинение на Божията воля. (...)

Христовата любов поставя в най-благоприятна светлина мотивите и действията на другите. Не излага без нужда техните грешки, не слуша с удоволствие неблагоприятни изказвания, а по-скоро търси да издигне добрите качества на другите.

Любовта „...не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината, всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи“. Такава любов „никога не отпада“. Никога не може да загуби стойността си. Тя е небесно качество. Като скъпоценно съкровище трябва да бъде внесена от своя притежател през портите на Божия град.“ *Пак там*

в. Колко ефективна и трайна е божествената любов? 1 Коринтяни 13:8

„Върховна любов към Бога и несебелюбива любов един към друг – това е най-добрият дар, който нашият небесен Баща може да ни даде. Тази любов не е плод на временен импулс, а божествен принцип, постоянна сила. Тя не може да произлезе от непосветеното сърце. Намира се само в сърце, където царува Исус.“ *Пак там, с. 249*

4. СЪЩЕСТВЕННОТО УСЛОВИЕ ЗА СЛУЖЕНЕ

а. Какъв въпрос зададе Христос на Петър, преди да го възстанови в службата? Йоан 21:15-17

„Христос спомена пред Петър само едно условие за служба – „Любиш ли Ме?“ Това е същественото качество. Можеше да притежава всякакви други качества, но без любов към Христос той нямаше да бъде верен пастир на Божието стадо. Познание, добродетел, красноречие, прилежност – тези качества са съществени, но без Христовата любов в сърцето делото на християнския служител е обречено на неуспех.

Христовата любов не е преходно чувство, а жив принцип, който трябва да се проявява като сила, владееща сърцето. Ако характерът и поведението на пастира са пример за истините, които той защитава, Господ ще постави печата на одобрението Си върху делото му. Пастирът и стадото ще станат едно, обединени от общата си надежда в Христос.“ *Деяния на апостолите, с. 234*

б. Защо Христос повтори три пъти същия въпрос към Петър? Йоан 13:36-38; 18:17, 25-27

„Три пъти Петър се отрече явно от своя Господ, затова Исус със Своя подчертан въпрос, подобно на забиването на назъбена стрела в раненото му сърце, три пъти изтръгна от него уверението, че Го обича и Му е предан. Пред събраните ученици Исус откри дълбочината на Петровото покаяние и показа, колко много се бе смирил някогашният самохвален ученик.

Петър по природа бе бърз и буен. Сатана се възползва от тези негови характерни черти, за да го събори. Точно преди Петър да отпадне, Исус му бе казал: „Сатана иска да ви отсее като жито, но аз се молих за тебе да не отслабне вярата ти; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си!“ (Лука 22:31, 32) Това време бе настъпило и Петровото преобразяване бе явно. Строгите, изпитателни въпроси на Господ не бяха предизвикали нито един прибързан, самонадеян отговор. Това смирение и покаяние на Петър го правеха много по-годен за пастир на Божието стадо, отколкото беше той по-рано. (...)

Преди падението си Петър всякога говореше необмислено, по внезапно подбуждение. Той винаги бързаше да поправя другите и да изказва мнението си преди още да имаше ясна представа за себе си или за онова, което имаше да каже. Но обърнатият Петър беше съвсем различен. Той запази по-раншната си пламенност, но тя вече се управляваше от Христовата благодат.“ *Животът на Исус, с. 674, 675*

5. НОВА ЗАПОВЕД

а. Въпреки че безкористната любов е вечна като Бог, защо бе наречена „нова“? Йоан 13:34

„В тази последна среща с учениците Си, най-голямото желание, което Христос изрази пред тях, бе да се обичат едни други, както Той ги възлюби. Няколко пъти Той им говори за това. (...) За учениците тази заповед беше нова, защото те не се обичаха така, както Христос ги обичаше. Той видя, че те трябва да се ръководят от нови импулси и идеи и да прилагат нови принципи. Чрез живота и смъртта Му те трябваше да получат нова представа за любовта. В светлината на Неговата саможертва, заповедта да се обичат един друг добиваше ново значение. Цялото дело на благодатта е една постоянна служба от любов, на себеотрицание и на себепожертвувателност. През всеки час от Христовия живот на земята Божията любов изтичаше от Него в неудържими потоци. Всички, които са пропити от Неговия дух, ще обичат, както Той обичаше. Същият принцип, който движеше Христос, ще движи и тях в отношенията им един към друг.“ *Животът на Исус, с. 559, 560*

б. Какъв ще бъде резултатът от тази любов, проявена в църквата? Матей 24:14

„Христос е дал на църквата свещено поръчение. Всеки член трябва да бъде проводник за света на съкровищата на Божията благодат, неизследимите Христови богатства. За Спасителя няма нещо по-желано от работници, които да представят на света Неговия дух и характер. Няма нищо по-нужно за света от проявяването на Спасителя чрез човешкото естество на любовта. Цялото небе очаква мъже и жени, чрез които Бог може да разкрие силата на християнството.“ *Деяния на апостолите, с. 271*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН П РЕГОВОР

1. Какво ни учи втората каменна плоча на десетте заповеди?
2. Защо мога да се радвам на благата вест на новия завет?
3. С кои качества на любовта трябва да бъда по-пълно пропит?
4. Кое съществено качество Исус искаше да притежава Петър в служението си?
5. Какво ще се случи с мен, когато съм пропит с Христовия Дух?

Дарения от първата събота за мисионерското училище в Руанда

Делото на АСД Реформаторско движение достигна Руанда през 2003 г. чрез социалната медия. Не дълго преди това ужасните кланета на геноцида през 1994 г. доведоха до смъртта на повече от милион души само за 90 дни.

С Божията благодат и упорита работа, братята в Руанда вървят напред. С Божията сила мисионери от Руанда занесоха вестта до околните страни като Бурунди, ДР Конго, Северно Киву, Южно Киву и Уганда. Езикът киняруанда, говорен от около 30 милиона души в тези народи, улесни работата на нашите братя за достигане досега на 3000 души. Сред нашите членове само 10% могат да говорят чужди езици, а поръчението, дадено от Исус, нашия Спасител, е, че трябва да достигнем до всеки език на нашата планета. Йоан описва в Откровението: „И видях друг ангел да лети посред небето, имайки вечното благовестие, за да прогласява на живеещите на земята, на всеки род и племе, език и народ“ (Откровение 14:6).

Ето защо уния Руанда реши да изгради мисионерско училище, за да помогне на всички тези страни да изпращат млади хора - не само за духовно образование, но и с курсове по английски език, за да им помогне да отворят книгите на Духа на пророчеството за себе си и да развият своите умения в мисионерското дело. Всеки ден в Централна Африка се печелят души за Спасителя. Увеличаването на мисионерската работа доведе до нарастваща нужда от обучени работници, за да изпълнят поръчката, дадена от Спасителя. „Чрез труда на такава армия от работници, каквато е нашата младеж, ако е правилно обучена, колко скоро вестта за разпнатия, възкръснал и скоро идващ Спасител би могла да бъде разнесена по целия свят!“ *Възпитание, с. 302, 303*

Скъпи братя и сестри, апелираме за вашата финансова подкрепа в този проект, за да бъде изпълнена поръчката, дадена от Христос, Който умря за нас. Нашият свят се променя от ден на ден и не знаем колко дълго ще можем да работим с всички климатични бедствия и войни навсякъде. Всеки ден умира хора и Бог ще попита всеки от нас какво сме направили, за да спасим душите и всеки ще трябва да отговори. Ето защо идваме при всеки един от вас, за да поискаме, молим, запомнете нашия проект за мисионерско училище за страните от Централна Африка и ви благодарим!

Вашите братя от мисионската уния на Руанда

Евангелието и възкресението

ТЕКС ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: *Още, братя, напомням ви благовестието, което ви проповядвах, което и приехте, в което и стоите, чрез което се и спасявате, ако го държите според както съм ви го благовестил, - освен ако сте напразно повярвали. (1 Коринтяни 15:1, 2)*

„Увисвайки на кръста, Христос беше евангелието. Сега имаме вест: Ето, Божият Агнец, Който взема греховете на света.“ Няма ли членовете на нашата църква да държат очите си отправени към разпнатия и възкръснал Спасител, в Когото са съсредоточени надеждите им за вечен живот? Това е нашата вест, нашият аргумент, нашата доктрина, нашето предупреждение към непокаяните, нашето насърчение за скърбящите, надеждата за всеки вярващ.“ *Ръкописи, XXI, 37*

Препоръчвано четиво: Съвети към родители, учители и ученици, с. 22-24

Неделя

29 май

1. ВЪПЛЪЩЕНИЕ

а. Как ангелите предадоха вестта за раждането на Христос – и какво им бе наредил Бог? Лука 2:10, 11; Евреи 1:6-8

„При тези думи славни видения изпълват умовете на слушащите овчари. Избавителят е дошъл в Израил! Власт, издигане, победа – всичко това е свързано с Неговото идване. Но ангелът бърза да ги подготви за бедата и унижителната обстановка, в сред която ще трябва да посрещнат своя Спасител.“ *Животът на Исус, с. 25*

б. Как беше пророкувано рождението на Христос? Исаия 7:14; Матей 1:22, 23

„Неговото идване на тази земя имаше за цел да изяви тази слава. На този потъмнял от грях свят Той дойде, за да открие светлината на Божията любов – да бъде „Бог с нас“. Затова за Него бе пророкувано: „Ще Го нарекат Емануил.“ *Пак там, с. 7*

2. СЪВЪРШЕН ЖИВОТ

а. Какво ни се казва за целия живот на Христос на земята? Исая 53:2-4; Лука 4:18, 19; Деяния 10:38

„Целият Му (на Христос) живот беше предисловие към Неговата смърт на кръста. Неговият характер беше живот в подчинение на всички Божии заповеди и трябваше да бъде образец за всички хора на земята. Неговият живот беше живеене на закона в човешкото естество. Адам престъпи този закон. Но Христос чрез Своето съвършено подчинение на закона изкупи Адамовия позорен провал и падение.“ *Основи на християнското възпитание, с. 382*

„Христос, сиянието на славата на Отец, дойде на света като Негова светлина. Дойде да представи Бог на хората.“ *Христови притчи, с. 261*

„Работата на Христос трябва да бъде наш пример. Той постоянно отиваше да върши добро. В храма и в синагогите, по улиците на градовете, на пазара и в работилницата, покрай морето и по хълмовете. Той проповядваше евангелието и лекуваше болните. Животът му бе живот на несебелюбива служба и той трябва да бъде наш учебник. Неговата нежна, жалостива любов упреква нашето себелюбие и безсърдечност.

Където и да отиваше Христос, той пръскаше благословения по пътя си. Колко, от тези, които твърдят, че вярват в Него, са научили Неговите уроци на доброта, нежно съжаление, несебелюбива любов? (...) Търпението му не се уморяваше и любовта Му не се потискаше.

Христос ни вика да работим търпеливо и старателно за хилядите, които загиват в греховете си пръснати по всички страни, като разбити кораби на пуста суша.“ *Свидетелства към църквата, т. 9, с. 19*

б. Близо до края на своята мисия на земята какво заяви Христос за Себе Си как това ни е от полза? Йоан 8:46

„Божественият Син на Бога беше единственият с достатъчна стойност, за да удовлетвори изискванията на Божия съвършен закон. (...)

Той беше Единственият, Който като човек ходеше по земята, Който можеше да каже на всички хора: „Кой от вас Ме обвинява в грях?“ Той се беше съединил с Отец в създаването на човека и имаше власт чрез собственото Си божествено съвършенство на характера да изкупи греха на човека, да го издигне и да го върне в първото му състояние.“ *Духът на пророчеството, т. 2, с. 10*

3. ТОЙ УМРЯ ЗА ЧОВЕЧЕСТВОТО

а. Опиши кулминационната точка на евангелието и неговото влияние? 1 Коринтяни 15:3

„Увисвайки на кръста, Христос беше евангелието. (...) Ако успеем да събудим интерес в умовете на хората, който ще ги накара да съсредоточат очите си към Христос, можем да се оттеглим и да ги помолим само да продължат да съсредоточават очите си в Божия Агнец. Така те получават своя урок. „Който иска да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и нека Ме последва.“ Този, чийто очи са съсредоточени в Исус, ще остави всичко. Той ще бъде мъртъв към егоизма. Той ще вярва в цялото Божие слово, което е толкова славно и чудесно издигнато в Христос.“ *Ръкопис 21, с. 37*

„Божият Син беше отхвърлен и презрян заради нас. Можеш ли пред самия кръст, гледайки с окото на вярата страданията на Христос да си разказваш неволите, изпитанията си? Можеш ли да подхранваш в сърцето си отмъщение към враговете си, докато Христовата молива идва от Неговите бледи и треперещи устни за Неговите хулители, Неговите убийци: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят“ (Лука 23:34)?“ *За да Го позная, с. 65*

б. Какъв е единственият начин всеки да може да бъде спасен завинаги? Исая 45:22; Йоан 3:14-16, 36; 2 Коринтяни 5:21

„Макар и без вина, понесе наказанията на виновните. Макар и невинен, предложи Себе Си като заместник на грешника. Вината за всеки грях бе тежест за божествената душа на Изкупителя на света. Нечистите мисли, нечистите думи, нечистите дела на всички Адамови синове и дъщери изискваха Той да понесе възмездие, тъй като бе станал заместник на човека. Макар че нямаше вина за греха, духът Му бе разкъсан и наранен от прегрешенията на хората. Този, който не познаваше грях, стана грях за нас, за да можем ние да станем праведни пред Бога чрез Исус.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 297*

„Христовата смърт доказва Божията велика любов към човека. Тя е нашият залог за спасение. Да отстраним кръста от християнството – това би било все едно да отнемем слънцето от небето. Кръстът ни води по-близо до Бога, примирява ни с Него. С милостивото съчувствие на бащината любов Йехова гледа на страданието, което неговият Син издържа, за да спаси човешкия род от вечна смърт, и ни приема чрез възлюбения Си.“ *Деяния на апостолите, с. 94*

4. ТОЙ ВЪЗКРЪСНА

а. Какви удивителни новини получиха от ангелите Мария Магдалина и другите жени? Лука 24:5-8

„Те (жените) се обърнаха, за да побягнат, но думите на ангела ги задържаха. „Не бойте се! – каза той. – Вие търсите Исус Назарянина, разпнатия. Той възкръсна, няма Го тук. Ето мястото, където бе положен. Идете скоро, та обадете на учениците Му, че Той възкръсна от мъртвите!“ (Мат. 28:5-7) (...)

„Той е възкръснал! Той е възкръснал!“ Жените повтаряха тези думи едно подир друго. Нямаше вече нужда от ароматите за помазване. Спасителят е жив, а не мъртъв. Сега те си спомнят, че когато им беше говорил за смъртта Си, Той им бе казал, че ще възкръсне. Какъв ден е този за света! Жените бързо се отдалечиха от гроба и „сърс страх и радост голяма се завтекоха да обадят на учениците Му.“ *Животът на Исус, с. 651, 652*

б. Колко съществено е възкресението на Христос за плана на спасението? 1 Коринтяни 15:4, 12-20

„С убедителна сила апостолът изложи великата истина на възкресението. (1 Коринтяни 15:13-20 цитирано) Апостолът насочи мислите на коринтските вярвачи към триумфа в утрото на възкресението, когато всички спящи светии ще бъдат възкресени, за да живеят завинаги с Господа.“ *Дения на апостолите, с. 144*

„В Библията четем за възкресението на Христос от мъртвите; но действате ли така като да вярваме в това? Вярваме ли, че Исус е жив Спасител, че Той не е в новия гроб на Йосиф с големия камък сложен пред него, но че е възкръснал от мъртвите и се е възнесъл на високо, за да отведе пленените в плен и да дава добри дарове на човеците? Той е там, за да пледира при нашите случаи в небесното съдилище. Той е там, защото имаме нужда от приятел в небесния съд, който да бъде наш застъпник и ходатай. Тогава нека се радваме на това. Имаме всичко, за което да хвалим Бог. Мнозина съдят за религиозното си състояние по емоциите си, но те не са сигурен критерий. Нашият християнски живот не зависи от нашите чувства, а от това, че имаме право свише.“ *Ревю енд херълд, 8 март, 1892*

5. ТОЙ БЕШЕ ВИДЯН

а. Колко хора станаха свидетели на възкресението на Христос? Матей 27:52-54; 1 Коринтяни 15:5-8

„При възкресението Си Христос изведе от гроба множество пленници. Земетресението, което стана при Неговата смърт, отвори техните гробове, а когато Той възкръсна, те също възкръснаха заедно с Него. Тези хора са били Божии съработници, които с цената на живота си са свидетелствали за истината. Сега те щяха да свидетелстват за Него като възкръснал от мъртвите. (...)“

Тези възкръснали влязоха в града и се явиха на мнозина, като заявиха, че Христос е възкръснал от мъртвите и те заедно с Него. Така се обезсмърти свещената истина за възкресението.“ *Животът на Исус, с. 649, 650*

б. Какво е обещано на всички верни вярващи? 1 Коринтяни 15:51-55; 1 Солунци 4:13-19

„Исус заяви: „Аз съм възкресението и животът!“ В Христос има живот – оригинален, незает, неизвлечен от другаде. „Който има Сина, има живот.“ (1 Йоан. 5:12) Христовата божественост е уверение на вярващия за вечен живот. „Който вярва в Мене, и да умре, ще оживее – каза Той. – И всеки, който живее и вярва в мене, няма да умре довеки. вярваш ли това?“ Христос загатва тук за времето на Своето второ идване. Тогава праведните мъртви ще възкръснат нетленни, а живите праведни ще бъдат преобразени и взети на небето, без да видят смърт.“ *Пак там, с. 433*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво ни учи въплъщението на Христос за смирението?
2. Как моят живот може да отразява по-отблизо този на моя Господ?
3. Как сцените на разпятието оказват влияние върху становището ми?
4. Как възкресението на Христос ще повлияе на моето становище?
5. Какво трябва да осъзнаем относно значението на Христовата божественост?

„Благодат да бъде на вас“

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТАВАНЕ: **Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец, и Господа Исуса Христа. (2 Коринтяни 1:2)**

„Ние дължим всичко на свободната Божия благодат. Заветната благодат нареди нашето осиновяване. Спасителната благодат осъществи нашето изкупление, нашето възстановяване и нашето възвеличаване на право за наследство с Христос. Не че първо ние Го възлюбихме, Бог ни възлюби, но „докато бяхме още грешници“, Христос умря за нас, извършвайки пълно и обилно осигурение за нашето изкупление.“ *Ревю енд херълд, 15 октомври 1908*

Препоръчвано четиво: Христови притчи, с. 245-255 (*Наградата на благодатта*)

Неделя

5 юни

БЛАГОДАТ

а. Какво е значението на благодатта и на кого се предлага тя? Тит 2:11

„Благодатта е атрибут на Бога, проявен към незаслужили човешки същества. Ние не я търсихме, но тя бе изпратена в търсене на нас.

Божествената благодат е великият елемент на спасителната сила; без нея всички човешки усилия са напразни.“ *Вярата, чрез която живеея, с. 94*

„Благодатта е незаслужена милост. Непознаващите греха ангели не знаят какво означава към тях да се прояви благодат. Но греховността ни изисква проява на благодат от страна на милостивия Бог. Именно благодатта подтикна Спасителя да ни търси нас, заблудилите се, за да ни върне обратно в кошарата.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 306*

б. Кой е единственият път да можем да бъдем спасени? Ефесяни 2:8, 9

„Нищо друго освен Неговата правда не може да ни даде право дори на едно благословение от завета на благодатта. (...) Не бива да мислим, че собствените ни качества и заслуги ще ни спасят. Христовата благодат е единствената ни надежда за спасение.“ *Пак там, с. 324*

2. ОПРАВДАВАЩА БЛАГОДАТ

а. Кое е основанието за нашето оправдание пред Бога? Римляни 3:24-26

„В Христос ли сте? Не сте, ако не признавате, че сте грешащи, безпомощни, осъдени грешници. Не сте, ако възвишавате и прославяте личното Аз. Ако съществува във вас някакво добро, то трябва да се припише напълно на милостта на състрадателния Спасител. Вашето раждане, репутация, богатство, таланти, вашите добродетели, благочестие, филантропия или каквото и да било друго във вас или свързано с вас няма да формира връзка на единство между вашата душа и Христос. Връзката ви с църквата, начинът, по който братята гледат на вас, нямат никакво значение, ако вие не вярвате в Христос. Не е достатъчно да вярвате **за** Него; трябва да вярвате **в** Него. Трябва да разчитате напълно на Неговата спасяваща благодат.“ Свидетелства към църквата, т. 5, с. 49

б. Какъв е непосредственият резултат от оправданието? Римляни 5:1-3

„Когато покаяният грешник, разкайвайки се пред Бога, вижда Христовото изкупление в негов интерес и приема това изкупление като своя единствена надежда в този и бъдещия живот, греховете му се прощават. Това е оправдание чрез вяра. Всяка вярваща душа трябва да съобразява волята си изцяло с Божията воля и да се поддържа в състояние на покаяние и разкаяние, като проявява вяра в изкупителните заслуги на Изкупителя и напредва от сила към сила от слава към слава.

Опрощение и оправдание са едно и също нещо. Чрез вярата вярващият преминава от позицията на бунтовник, дете на греха и Сатана, до позицията на лоялен поданик на Исус Христос, не поради присъща доброта, а защото Христос го приема като Свое дете чрез осиновение. Грешникът получава опрощение на греховете си, защото тези грехове се поемат от неговия Заместник и Гарант. Господ говори на Своя небесен Отец, казвайки: „Това е Моето дете. Освобождавам го от осъждането на смърт, като му давам Моята застраховка за живот – вечен живот, - защото заех неговото място и страдах за греховете му. Той дори е моят възлюбен син.“ Така човек, опростен и облечен с великолепната дреха на Христовата правда, стои съвършен пред Бога. (...)

Оправданието е обратното на осъдението. Божията безгранична милост се проявява към онези, които са напълно незаслужили. Той прощава прегрешенията и греховете заради Исус, Който стана изкупление за нашите грехове. Чрез вяра в Христос виновният грешник отново има Божието благоволение и силна надежда за вечен живот.“ *Библейски коментар, т. 6, с. 1070, 1071*

3. ОСВЕЩАВАЩА БЛАГОДАТ

а. Как един вярващ може да победи греха? Римляни 6:1, 2, 14

„Изкуплението на Христос не е просто един умел начин да бъдат опростени греховете ни. То е божествено лекарство за изцеление на прегрешението и възстановяване на духовното здраве. Това е отреденото от Небето средство, чрез което Христовата праведност може не само да бъде върху нас, но и в нашите сърца и характери. (...)

Откупът ни е платен от нашия Спасител. Никой не трябва да бъде победен от Сатана. Христос стои пред нас като наш божествен пример, наш всемогъщ Помощник. Купени сме с цена, която е невъзможно да се изчисли. Кой може да измери добротата и милостта на изкупителната любов? (...)

Нека онези, които са получили Божия отпечатък чрез кръщението, да се вслушат в тези думи (2. Кор. 6:14-18), като не забравят, че върху тях Господ е поставил Своя подпис, обявявайки ги за Свои синове и дъщери.

„Отец, Синът и Светия Дух, безгранични и всезнаещи сили приемат онези, които наистина влизат в заветна връзка с Бога. Те присъстват на всяко кръщение, за да приемат кандидатите, които са се отрекли от света и са приели Христос в храма на душата. Тези кандидати са влезли в Божието семейство и имената им са записани в Книгата живота на Агнето.“ *Библейски коментар, т. 6, с. 1074, 1075*

б. Как можем да сме сигурни за победа в нашия духовен живот? 2 Коринтяни 12:9

„Без Христовата благодат грешникът е в безнадеждно състояние; нищо не може да се направи за него. Но чрез божествената благодат се придава свръхестествена сила. (. . .) Именно чрез придаването на Христовата благодат грехът се разпознава в неговата омразна природа и накрая се прогонва от храма на душата. Чрез благодатта ние сме въведени в общение с Христос, за да бъдем свързани с Него в делото на спасението.“ *Божията удивителна благодат, с. 265*

„Имаме нужда да се уповаваме на Исус всекидневно, всекичасно. Той е обещал, че какъвто е денят ни, такава ще бъде силата ни. Чрез Неговата благодат можем да носим всичките тежести на деня и да изпълняваме задълженията си.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 139*

4. СЕБЕПРЕДАВАНЕ

а. Какво става, когато напълно се предадем на Христос? Матей 11:28-30

„Искушаван ли си? - Той ще те избави. Слаб ли се чувстваш? - Той ще те укрепи. Неуж ли си? - Той ще те просвети. Ранен ли си? - Той ще те изцели. Той „изчислява броя на звездите“, но и „изцелява съкрушените в сърце и лекува скърбите им“ (Пс. 147:4,3). „Елате при Мене!“ - гласи Неговата покана. Каквито скърби и изпитания да имаш, разкрий случая си пред Господа. Той ще закали духа ти да може да издържа. Той ще ти отвори път, за да излезеш от затрудненията, в които си се оплел. Колкото по-слаб и безпомощен се считаеш, толкова по-силен ще станеш с Неговата сила. Колкото по-тежки са товарите ти, толкова по-сладко ще е успокоението, когато ги възложиш на Исус. Останалото, което Христос предлага, зависи от някои условия, но тези условия са ясно очертани. Те са такива, че всеки може да се съобрази с тях. Той ни казва ясно как можем да се успокоим в Него.“ *Животът на Исус, с. 261*

б. Колко силни ставаме, когато сме свързани с Исус? Йоан 15:5

„Когато душата се предава на Христос, нова сила завладява новото сърце. В него настъпва една промяна, която сам човек не може никога да извърши. Тя е едно свръхестествено дело и внася свръхестествен елемент в човешкото естество. Душата, която се предава на Христос, става Негова крепост, която Той държи в един разбунтуван свят. В тази крепост Той иска да се признава само Неговият авторитет. Намиращата се така под небесно владение душа е непревземаема от силите на Сатана. Но ако не се подчиним на ръководството на Христос, ние ще бъдем завладени от лукавия. Ние биваме неизбежно под властта на едната или другата от двете велики сили, които се борят за върховенството над света. За нас не е необходимо да пожелаем да служим на царството на тъмнината, за да попаднем под неговата власт. Достатъчно е само да сме небрежни по отношение нашето присъединяване към царството на светлината. Ако не се свържем с небесните сили, Сатана ще завладее сърцето ни и ще го направи свое жилище. Единственото защитно средство срещу злото е Христос да живее в сърцето ни чрез вяра в Неговата правда.“ *Пак там, с. 256, 257*

5. ЖИЗНЕНА ВРЪЗКА

а. Как могат грешни хора да станат праведни пред Бога? Йоан 15:5-8

„Правдата, на която Христос поучаваше, е съобразяване на сърцето и живота с изявената Божия воля. Грешните човеци могат да стават праведни само като имат вяра в Бога и поддържат жизнена връзка с Него. Тогава истинското благочестие възвишава мислите и облагородява живота. Тогава външните форми на религията са в съгласие с вътрешната чистота на христианина.“ *Животът на Исус, с. 244*

б. Как можем да останем с Христос? Йоан 15:9-11

„Връзката, която пръчката има с лозата – каза Исус – представлява отношенията, които трябва да имате към Мене. Фиданката се присажда на живата лоза. Влакно по влакно и жилка по жилка тя се срества с лозата. Животът на лозата става живот на пръчката. Така и мъртвата в грехове и престъпления душа получава живот чрез свързката си с Христос. Това свързване става чрез вяра в Него като личен Спасител. Грешникът привързва своята слабост към Христовата сила, своята празнота към Христовата пълнота, своята немощ към Неговата трайна мощ. И тогава той разсъждава като Христос. (...) Така чрез силата на Светия Дух човек става участник на божественото естество. Той бива приет чрез Възлюбения.

Тази свързка с Христос, щом веднъж се образува, трябва да се поддържа. Христос каза: „Пребъдвайте в Мене и аз във вас. Както пръчката сама от себе си не може да дава плод, ако не бъде на лозата, тъй и вие, ако не бъдете в Мене.“ Това не е едно случайно допиране, една от време на време поддържана връзка. Пръчката става част от живата лоза. Предаването на живот, сила и плодовитост от корена към пръчките е безпрепятствено и постоянно. Ако пръчката не бъде на лозата, тя не може да живее. „Така - каза Исус - и вие не можете да живеете отделени от Мене. Животът, който сте получили от Мене, може да се запази само чрез постоянно общение. Без Мене не можете да победите нито един грях или да противостоите на някое изкушение.“ *Пак там, с. 557, 558*

Петък

10 юни

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР:

1. **Защо е толкова важно за нас да ценим Божията благодат?**
2. **Как скърбите ме укрепват в християнската ми опитност?**
3. **Как удивителната благодат ме отвежда у дома в небесния Ханаан?**
4. **Обясни силата в пълното отдаване на Христос.**
5. **Защо Исус се сравнява с лоза?**

Новозаветната служба

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: **Защото, ето заветът, който ще направя с Израилевия дом След ония дни, казва Господ: Ще полага законите Си в ума им и ще ги напиша в сърцата им; Аз ще бъда техен Бог, и те ще бъдат мои люде. (Евреи 8:10)**

„Новият завет“ бе установен на “по-добри обещания” - обещанието за опрощението на греховете и за Божията благодат, която подновява сърцето и го довежда в хармония с принципите на Божия закон.“ *Патриарси и пророци, с. 250*

Препоръчвано четиво: Патриарси и пророци, с. 248 - 251 (32. *Законът и заветите* – от „Както своя Учител последователите на Христос във всеки век трябва да бъдат светлината на света“ до края)

Неделя

12 юни

1. СТАРИЯТ ЗАВЕТ

а. Когато Десетте заповеди бяха прогласени на Синайската планина какво обеща израилевият народ? Изход 19:8; 24:7

„Людете не осъзнаваха греховността на собствените си сърца и че без Христос е не-възможно да пазят Божия закон; затова с радост влязоха в завет с Бога. Чувствайки, че са в състояние да установят своя собствена правда, те заявиха: “Всичко, каквото е казал Господ, ще вършим и ще бъдем послушни” (Изход 24:7).“ *Патриарси и пророци, с. 250*

б. Какви бяха условията на завета, установен на Синай? Езекиил 20:11; Левит 18:5; Второзаконие 27:26

в. Къде написа Бог десетте заповеди и защо народът не можа да изпълни обещанието си? Изход 31:18; Римляни 10:3; 9:30-32

„(Свещеници и управници) смятаха, че собствената им праведност е достатъчна и не желаеха да обновят религията си.“ *Деяния на апостолите, с. 9*

2. СЛУЖЕНЕТО НА ОНОВА, КОЕТО ДОКАРВА СМЪРТ

а. Защо Павел нарича десетте заповеди „служенето на онова, което докарва смърт“? 2 Коринтяни 3:7

„Славата върху Мойсеевото лице бе изключително болезнена за израилтяните, тъй като нарушаваха Божия свят закон. Това е пример за чувствата на онези, които нарушават закона на Бога.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 213*

„(Мойсей) разбра, че човекът може да спазва моралния закон само чрез Христос. В резултат на нарушаването на този закон Адам докара греха в света, а с греха дойде и смъртта. (...)

Лицето на Мойсей се озари именно когато видя същността на онова, което трябваше да се премахне, и съзря Христос, разкрит в закона. Присъдата на закона, написана и вдълбана в камък, бе присъда за смърт. Без Христос нарушителят оставаше под проклятие без никаква надежда за опрощение. Законът нямаше в себе си никаква слава, но обещаният Спасител, разкрит в символите и сенките на церемониалния закон, правеше моралния закон славен.“ *Пак там, с. 218*

„(Израилтяните) пожелаха Мойсей да бъде техният определен посредник и че лишени от неговото посредничество безспорно щяха да бъдат унищожени.“ *Пак там, с. 238 (англ.)*

б. Какво е действителното състояние на цялото човечество? Римляни 3:23; 6:23 (първата част)

„Божие слово заявява: „Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога“ (Римл. 3:23). „Всички се отклониха, заедно се развратиха“ (Римл. 3:12). Мнозина са измамани относно състоянието на сърцето си. Те не осъзнават, че плътското сърце е измамно повече от всичко и е отчайващо зло. Обличат се със собствената си правда и са доволни да постигнат личните си човешки стандарти за характер. Но и не успяват сами да изпълнят Божиите изисквания.

Можем да измерваме себе си със себе си, можем да се сравняваме със себе си, можем да казваме, че се справяме толкова добре, колкото този или онзи, но въпросът, на който ще трябва да отговорим, е: „Живеем ли според изискванията на небето? Достигнали ли сме божествения стандарт? Сърцата ни в хармония ли са с небесния Бог?“ *Пак там, с. 295*

3. УСЛОВИЯТА И БЛАГОСЛОВЕНИЯТА НА НОВИЯ ЗАВЕТ

а. Какви са условията на новия завет? Евреи 8:10-12

„Заветът на благодатта бе сключен с човека за първи път в Едем, когато след грехопаданието се даде Божествено обещание, че семето на жената ще смаже главата на змията. Този завет предлагаше опрощение и подпомагаща Божия благодат за бъдещо послушание чрез вяра в Христос. Той също така обещаваше и вечен живот при условие на вяроност спрямо Божия закон. Така патриарсите получаваха надеждата за спасение.

Същият този завет бе подновен с Авраам в обещанието: “В твоето потомство ще се благословят всичките народи на земята...” (Бит. 22:18). Обещанието сочеше към Христос. Така го разбираше и Авраам (виж Галатяни 3:8, 16) и се уповаваше на Христос за опрощението на греховете. Точно тази вяра му се счете за праведност. Заветът с Авраам също поддържаше и защитаваше авторитета на Божия закон. Бог се яви на Авраам и каза: “Аз съм всемогъщият; ходи пред Мене и бъди непорочен” (Битие 17:1). Свидетелството на Бога за Неговия верен служител бе: “Авраам послуша гласа Ми и опази заръчването Ми, заповедите Ми, повеленията Ми и законите Ми (Битие 26:5).” (...)

Макар този завет да бе направен с Адам и подновен с Авраам, той не можеше да бъде утвърден до смъртта на Христос. Заветът съществуваше чрез Божието обещание, от времето, когато се даде първото обещание за изкупление; приемаше се чрез вяра; но откакто бе установен чрез Христос, бе наречен нов завет. Божият закон бе основата на този завет, който бе просто ред за довеждането на хората в хармония с Божествената воля, поставяйки ги там, където те биха могли да бъдат послушни на Божия закон.“

Патриарси и пророци, с. 249

„Новият завет“ бе установен върху „по-добри обещания“ – обещанието за опрощението на греховете и за Божията благодат да обнови сърцето и да го доведе в хармония с принципите на Божия закон.“ *Вярата, чрез която живее, с. 78*

б. Кои са Божият народ според този завет на благодат? Евреи 8:10; Исаия 51:7

„Чрез изкушенията на Сатана целият човешки род престъпи Божия закон, но чрез жертвата Си Божият Син откри път хората да се върнат при Отца. Чрез Христовата милост те може да станат способни да отдадат послушание на закона на Отца. Така сред отстъплението и бунта на всяка епоха Бог събира един народ, който Му е верен - народ, който има “в сърцето си закона Ми” (Исаия 51:7).“ *Патриарси и пророци, с. 225*

4. СЛУЖЕНЕТО НА НОВИЯ ЗАВЕТ

а. Как Павел описва служенето на завета на благодатта? 2 Коринтяни 3:4-6; Колосяни 1:25-29

„Какво свещено доверие ни е поверил Бог, като ни направи Свои служители, за да помагаме в делото на спасяването на души! Той ни е поверил велики истини, най-сериозна, изпитваща вест за света. Нашият дълг не е просто да проповядваме, а да служим, да се доближаваме до сърцата. Трябва да използваме поверените ни таланти с умение и мъдрост, за да можем да представим скъпоценната светлина на истината по най-приятния начин, най-добре приспособения за печелене на души. (. . .)

Каква отговорност е това! Тук е представена работа, която е по-трудоемка от простото проповядване на Словото. Тя е да представяме Христос в нашия характер, да бъдем живи послания, узнавани и четени от всички хора.

Господ е Този, Който ни е призовал към това дело и ние трябва да гледаме единствено към Неговата слава. Не можем да разчитаме на собствените си усилия, като че ли бихме могли да свършим работата по обръщането на душите. Само Бог може да убеди и обърне. Исус кани грешниците да дойдат при Него с всичките си бремета и Той ще им даде почивка и мир.“ *Служители на евангелието (1892), с. 422, 423 (англ.)*

б. Какво каза Петър относно това служене? 1 Петрово 5:1-5

„Великият Пастир има помощник-пастири, на които е възложил грижата за Своите овце и агнета. Първата работа, която Христос възложи на Петър, след като го възстанови на проповедническа служба, бе да пасе агънцата Му (виж Йоан 21:15). Това беше работа, за която апостолът нямаше голям опит. Тя изискваше големи грижи и нежност, много търпение и постоянство. Призоваваше го да служи на децата и на младежите, както и на новите във вярата, да поучава невежите, да разкрива пред тях Писанията и да ги обучава на полезна работа в служенето на Бога. Дотогава апостолът не беше годен да върши това и дори не разбираше важността на тази работа.

Въпросът, който Христос постави на апостол Петър, беше забележителен. Той спомена само едно условие за ученичество и служене: „Любиш ли Ме?“ Това е най-важното. Дори да притежаваше всяко друго качество, без Христовата любов, той не можеше да бъде верен пастир на Божието стадо. Познание, благотворителност, красноречие, благодарност и усърдие – всички те помагат за добрата работа; но без Христовата любов в сърцето делото на християнския служител ще е неуспешно.“ *Служители на евангелието, с. 156*

5. ПОКРИВАЛОТО

а. Защо Мойсей трябваше да сложи покривало на лицето си, преди да се обърне към хората, и как това е важно? Изход 34:29-35; 2 Коринтяни 3:12, 13

„Самият Мойсей не знаеше, че светлината на славата грееше от лицето му и не разбираше защо израилтяните бягаха от него. Извика ги при себе си, но те не се осмеляваха да погледнат към прославеното лице. Когато научи, че хората не могат да видят лицето му поради излъчващата се слава, Мойсей си сложи покривало. (...)

Онези, които са на мнение, че в старозаветното време не е съществувал Спасител, имат покривало върху разума си, подобно на евреите, отхвърлили Христос. Те признаваха вярата си в идещия Месия, като принасяха жертви, символизиращи Христос. Но когато Исус дойде, изпълнявайки всички пророчества за обещания Месия и вършейки дела, които показваха, че Той е Божият Син, те Го отхвърлиха и отказаха да приемат най-ясните доказателства за истинското Му естество. От друга страна, християните, които изповядват голямата си вяра, в Божия Син, но презират старозаветната религия, всъщност отхвърлят Христос – Начинателя на цялата еврейска богослужерна система.“
Избрани вести, кн. 1, с. 212, 213

б. Как това покривало може да бъде премахнато от собствените ни очи? 2 Коринтяни 3:14-16

„Излъчващата се от Мойсеевото лице слава бе отражение на Христовата правда в закона. Самият закон не би имал слава, ако не бе въплъщение на Христос. Той няма сила да спасява. Блясъкът на закона идва само в резултат на това, че изпълненият с правда и истина Христос е отразен в него.

Символите и сенките на жертвената система заедно с пророчествата даваха на израилтяните забулена и закрита картина на милостта и благодатта, които сяха да дойдат на света след откриването на Христос. На Мойсей бе разкрито значението на символите и сенките, сочещи към Христос. Той видя докрай всичко, което трябваше да стане, когато при Христовата смърт символът щеше да се срещне с изпълнението си. Разбра, че човекът може да спазва моралния закон само чрез Христос.“ *Пак там, с. 218*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как проблемът на Израил с Божия морален закон често се повтаря днес?
2. Защо е така неразумно да се сравняваме помежду си?
3. Обясни силата на Новия завет.
4. Опишете библейското отношение на новозаветното служение.
5. Кое носи слава на Божия морален закон?

Посланици на Христос

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: И тъй от Христова страна сме посланици, като че Бог чрез нас умолява; молим ви от Христова страна, примирете се с Бога. (2 Коринтяни 5:20)

„След възнесението Си Христос продължи Своето дело на земята с избрани посланици, чрез които Той говори на човешките чада и служи на техните нужди. Великият Ръководител на църквата предостави Своето дело на хора, натоварени от Бога да действат като Негови представители.“
Деяния на апостолите, с. 161

Препоръчвано четиво: Деяния на апостолите, с. 161-166 (34. *Посветено служене*)

Неделя

19 юни

1. БОЖЕСТВЕН СЪД

а. Кой ще бъде съден в божествения съд? 2 Коринтяни 5:10; Римляни 14:12; Даниил 7:9, 10

„Тъй на пророка беше представен във видение великият и тържествен ден, когато характерът и животът на всеки един ще премине пред Великия Съдия на целия свят. Старият по дни е Бог Отец. Псалмистът казва: „Преди още да се родят планините, Ти си образувал земята и вселената, и от века и до века Ти си Бог“ (Пс. 90:2). Той, първопричината на всяка съществуване и източникът на всички закони, ще председателства съда.“
Великата борба, с. 394

„(Павел) Заяви, че със сигурност идва ден на съд, когато всеки ще бъде награден според делата, извършени в тялото, когато ясно ще се разкрие, че богатство, пост или титли са безсилни да спечелят на човека Божието благоволение или да го освободят от резултатите на греха. Той показа, че този живот е време на подготовка за бъдещия. Който пренебрегне сегашните привилегии и възможности, би понесъл вечна загуба. Няма да му бъде дадена нова възможност.“ *Деяния на апостолите, с. 191*

2. ОПРАВДАНИ В СЪДА**а. Кой ще бъде съден първо? 1 Петрово 4:17, 18****б. Как можем да бъдем оправдани в съда? Йоан 3:16, 17; 5:24; Римляни 8:1**

„Срещу имената на всички, които наистина са се разкаjali за греховете си и с вяра са приели Христовата кръв като умилюстивителна жертва за тях, в небесните книги е отбелязано прощение. Тъй като те са станали съучастници на Христовата праведност и характерът им е намерен в хармония с Божия закон, техните грехове биват заличени, а самите те биват намерени достойни за вечния живот. Господ обяснява чрез пророк Исаия: „Аз, Аз сам изглаждам твоите престъпления заради самия Мене и греховете ти не ще спомена“ (Исаия 43:25). Исус казва: „Който победи, ще се облече с бели дрехи и няма да залича името му пред Моя Отец и пред Неговите ангели.“ *Великата борба*, с. 397

в. Какви са главните условия, за да бъде някой оправдан? Притчи 28:13; 1 Йоаново 1:9; Деяния 3:19

„Вярно е, че трябва да има покаяние, преди да има помилване; но грешникът трябва да дойде при Христос, преди да намери покаяние. Христовата добродетел укрепва и просвещава душата, така че покаянието да бъде благочестиво и приемливо. Петър изясни този въпрос, когато казва за Христос: „Него Бог възвиси до десницата Си, за Началник и Спасител, за да даде покаяние на Израил и опрощение на греховете.“ Покаянието е така сигурно дар от Исус Христос, както опрощението на греховете. Покаянието не може да се преживее без Христос; защото именно покаянието, чийто автор е Той, е основанието, на което можем да молим за опрощение. Чрез действието на Светия Дух хората са водени към покаяние. От Христос идва благодатта на разкаянието, както и дара на опрощението, а покаянието, както и опрощението на греховете се получават само чрез изкупителната кръв на Христос. Онези, на които Бог прощава, Той първо кара да се покаят.“ *Младежки наставник*, 6 декември 1894 г.

3. НОВОРОЖДЕНИЕ

**а. Каква вест отпрати Исус към един религиозен водач? Йоан 3:3-5
Кога и как грешникът се новоражда? Йоан 1:12, 13**

„Когато истината стане ръководен принцип в живота, душата се възражда “не от тленно семе, а от нетленно чрез Божието слово, което живее и трае до века”. Това новорождение е резултат от приемането на Христос като Божие слово. Когато чрез Светия Дух Божествените искания се отпечатват върху сърцето, събуждат се нови представи и сили, спящи до този момент, за да сътрудничат с Бога.“ *Деяния на апостолите, с. 236*

б. Кога трябва да стане преживяването на новораждане и смърт за греха? 1 Коринтяни 15:31

„Небето лесно се постига, ако трябва да го постигнем чрез страдания. Ние винаги трябва да се себеотричаме. Аз-ът да умира ежедневно. Нека единствено Исус да живее в нас, като винаги гледаме славата Му. Видях, че дори и тези, които късно са се запознали с истината, ще разберат какво значи да страдат за Христос. Ще трябва да претърпят скърби, чрез които да бъдат шлифовани и оформени, за да бъдат очистени и приготвени чрез страдания да приемат печата на живия Бог. Те ще преминат времето на скръбта и ще видят Царя в красотата Му, ще обитават в Божието присъствие с чистите святи ангели.“ *Опитности и видения, с. 68*

в. Какво става, когато една личност се новороди? 2 Коринтяни 5:14-17

„Откупът, платен от Христос, е достатъчен за спасението на всички хора; но ще бъде от полза само за онези, които стават нови създания в Христос Исус, лоялни поданици на вечното Божие царство. Неговото страдание няма да предпази от наказание непокаяния, нелоялен грешник.

Делото на Христос беше да възстанови човека в първоначалното му състояние, да го излекува чрез божествената сила от раните и ударите, нанесени от греха. Частта на човека е да се хване чрез вяра в заслугите на Христос и да си сътрудничи с божествените средства за формиране на праведен характер, за да може Бог да спаси грешника, и въпреки това да бъде справедлив и Неговият праведен закон да бъде оправдан.“ *Основи на християнското възпитание, с. 430*

4. СЛУЖИТЕЛИ НА ПОМИРЕНИЕТО

а. Как можем да бъдем помирени с Бог? Ефесяни 2:11-13, 16; Евреи 2:17, 18

„Отдръпнете се от нашепванията на Сатана и от вършене на волята му и застанете на страната на Исус, придобивайки Неговите качества, притежател на остра и нежна чувствителност, който може да направи каузата на опечалените, страдащите своя. Човекът, на когото много е простено, ще обича много. Исус е състрадателен Ходатай, милостив и верен Първосвещеник. Той, Величието на небето - Царят на славата - може да гледа на ограничения човек, подложен на сатанинските изкушения, знаейки, че е почувствал силата на сатанинските хитрости.“ *Християнско възпитание, с. 160*

б. Какво ставаме, бидейки новородени и помирени с Бог? 2 Коринтяни 5:18, 19

„И служителите, и миряните трябва да изучават Библията и да разбират как да действат по отношение на грешащите.“ *Ривю енд херълд, 3 януари 1893 г.*

„Милостивите проявяват божествен характер и в тях се явява състрадателната Божия любов. Техните сърца са в хармония с безкрайната любов, затова и те търсят да спасяват, а не да погубват. Господ пребъдва в тях подобно на извор, който никога не пресъхва. Сърцето, в което Той живее, ще бъде непресъхващ източник на благоденяния.

При молбата на бедните, на изкушаваните, на нещастните жертви на неверието и на греха християнинът не пита достойни ли са те за неговата помощ, а: Как мога да ви помогна? В най-окаяния, в най-презрения от тях той вижда една душа, за която Исус умря и за която Бог е възложил на децата Си делото на помирение.“ *Мисли от планината на блаженствата с., 29, 30*

„Със своето безразличие много членове на църквата са наскърбили Светия Божия Дух. Вместо Христос те трябва да молят другите да се помирят с Бога. Небесните представители са готови да сътрудничат с онези, които се занимават с работата на Господ. Светият Дух чака да се обедини в съчувствие с всеки истински вярващ и да го направи съработник заедно с Бога. Нека не се пренебрегват средства, които ще ускорят работата, която трябва да се свърши. Не трябва да има себевъзвишаване, а много повече молитва.“ *Колекция на Полсън, с. 118*

5. ПОСЛАНИЦИ

а. Каква мисия получаваме от Господ, бидейки направени служители на помирието? 2 Коринтяни 5:20

„Господ изпраща своите посланици с вест на спасение и ще държи отговорни всички, които чуят за начина, по който са се отнесли към думите на служителите Му.“ *Деяния на апостолите, с. 104*

„След възнесението Си Христос продължи Своето дело на земята с избрани посланици, чрез които Той говори на човешките чада и служи на техните нужди. Великият Ръководител на църквата предостави Своето дело на хора, натоварени от Бог да действат като Негови представители.

Постът на призованите от Бога да работят със слово и поучение за изграждането на Неговата църква, е натоварен с тежка отговорност. Вместо Христос те трябва да призовават мъже и жени да се примирят с Бога и могат да изпълнят мисията си, само ако получат мъдрост и сила от горе.“

Пак там, с. 161

б. Как могат Христовите посланици да бъдат успешни в мисията си? Деяния 1:8

„Щом като това е средството, чрез което да придобием сила, защо не гладуваме и жадуваме за дарбата на Духа и защо не говорим за нея? Защо не се молим и не проповядваме това? Бог има повече желание да изпрати Светия Дух на тези, които Му служат, отколкото родителите да дадат добър подарък на децата си. Всеки библейски работник трябва да представи своята молба на Бога за всекидневно кръщение с Духа. Групи християнски работници трябва да се събират и да искат особена помощ от Небесната Мъдрост, за да знаят как да планират и да действат мъдро. Особено трябва да се молят Бог да кръсти Своите избрани посланици в мисионските полета с богата мярка от Своя Дух. Присъствието на Духа у Божиите работници ще даде на проповядването на истината такава сила, каквато не може да даде цялата светска слава и почит.“ *Пак там, с. 23, 24*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво трябва да имам предвид относно мислите и действията, които избирам?
2. Как, кога и защо трябва сериозно да търся Божието приемане?
3. Какво става с мисловния процес на новородения вярващ?
4. Какво е моето призвание при помирието с Бог?
5. Като Христови посланици за какво трябва да се моли усърдно всеки от нас?

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

АПРИЛ	МАЙ	ЮНИ
2 - 19:53 ч.	7 - 20:33 ч.	4 - 21:00 ч.
9 - 20:01	14 - 20:41	11 - 21:04
16 - 20:09	21 - 20:48	18 - 21:07
23 - 20:17	28 - 20:54	25 - 21:08
30 - 20:25		

Корекция на залезите в минути
за някои градове в България (спрямо София)

Благоевград	+ 1	Плевен	- 5
Бургас	- 17	Пловдив	- 6
Варна	- 18	Разград	- 13
В. Търново	- 9	Русе	- 10
Видин	+ 2	Силистра	- 16
Враца	- 1	Сливен	- 12
Габрово	- 8	Смолян	- 6
Добрич	- 18	Ст. Загора	- 9
Кюстендил	+ 3	Търговище	- 13
Кърджали	- 8	Хасково	- 9
Ловеч	- 6	Шумен	- 14
Монтана	0		

Събота, 2 юли 2022 г. е ден за всеобщ пост и молитва за лично осветчение и за успеха на Божието дело.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота след обед

През това тримесечие ще продължим изучаването на книгата „Вести към младите“ от Елън Уайт. Посочените страници са в новото издание на книгата, а в скоби са страниците от първото издание .

	стр.
АПРИЛ	
2 Жива вяра	97 (75)
9 Изпитване на сърцето	108 (85)
16 Себедисциплина	118 (93)
23 Отговорност за светлината	129 (102)
30 БЛАГОДАРСТВЕН ЧАС	
МАЙ	
7 Мълчаливото действие на Светия Дух	139 (110)
14 Подготовка за живота	149 (119)
21 Практическо обучение	159 (125)
28 БЛАГОДАРСТВЕН ЧАС	
ЮНИ	
4 Стремеж към напредък	169 (134)
11 Отговорност за спасяване на души	179 (149)
18 Награда за прилежността	189 (149)
25 БЛАГОДАРСТВЕН ЧАС	

АПРИЛ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Петък	Йов 17:9	Молитвен час
2	Събота	Псалм 48:9, 14	Залез: 19:53 ч
3	Неделя	Лука 1:74, 75	Псалм 91:9-16
4	Понеделник	Второз. 31:8	Йоан 3:5-7
5	Вторник	2 Тимотей 1:13	Матей 19:27-30
6	Сряда	2 Царе 23:5	Псалм 86:1-8
7	Четвъртък	1 Солунци 5:6-11	2 Летописи 34:27
8	Петък	Колосяни 1:9-13	Молитвен час
9	Събота	Псалм 24:3-6	Залез: 17:50 ч.
10	Неделя	Римляни 12:1, 2, 16	2 Лет. 6:14, 19-21
11	Понеделник	Псалм 90:12, 16, 17	Мтей 6:31-34
12	Вторник	Ис. Навин 24:14-16	Псалм 90:9, 12
13	Сряда	Псалм 145:15-20	Исаия 35:3, 4
14	Четвъртък	Колосяни 3:1-4	1 Кор. 15:54-58
15	Петък	Софония 2:1-3	Молитвен час
16	Събота	Псалм 147:12-14	Залез: 20:09 ч.
17	Неделя	Матей 6:6-8	Притчи 8:12
18	Понеделник	Псалм 89:14-18	2 Летописи 6:28-31
19	Вторник	2 Летописи 6:26	Авдия 15-17
20	Сряда	Псалм 19:13, 14	Йоан 13:34, 35
21	Четвъртък	Колосяни 3:12-15	Псалм 22:1-5, 19
22	Петък	Римляни 12:9-12	Молитвен час
23	Събота	Еремия 31:3, 6, 7	Залез: 20:17 ч.
24	Неделя	Второз. 4:39,40	1 Йоан. 3:1-3
25	Понеделник	Исаия 33:2	Псалм 89:16-18, 20
26	Вторник	Второз. 26:16-19	Псалм 25:16-18, 20
27	Сряда	Притчи 16:20	2 Летописи 15:1
28	Четвъртък	Матей 6:9-13	Исаия 51:11-16
29	Петък	1 Тимотей 6:17-21	Молитвен час
30	Събота	Псалм 29:1, 2, 11	Залез: 20:25 ч.

МАЙ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Неделя	Второзаконие 12:28	Псалм 90:12-14
2	Понеделник	Колосяни 3:23, 24	Софония 2:1-3
3	Вторник	Псалм 27:1-5	1 Йоаново 2:24, 25
4	Сряда	Матей 6:19-21, 24	Евреи 10:23, 24
5	Четвъртък	Притчи 3:5-8	Псалм 25:5-8
6	Петък	Ефесяни 4:1-7	Молитвен час
7	Събота	Матей 7:24-27	Залез: 20:33 ч.
8	Неделя	Матей 7:7-11	Псалм 103:1-4
9	Понеделник	Ефесяни 5:15-17	Филимон 1:4-7
10	Вторник	Псалм 40:17	Псалм 37:39, 40
11	Сряда	Неемия 9:19-21	1 Йоаново 3:16-18
12	Четвъртък	Йов 28:20, 23, 27, 28	Псалм 31:19-24
13	Петък	1 Петрово 1:22-25	Молитвен час
14	Събота	Псалм 22:22-26	Залез: 20:41 ч.
15	Неделя	Притчи 2:1-9	Второз. 11:18, 19
16	Понеделник	Псалм 118:24, 25, 28	Йов 36:15, 24, 25
17	Вторник	1 Йоаново 2:15-17	Псалм 37:5-9
18	Сряда	Матей 6:12	2 Коринтяни 4:16-18
19	Четвъртък	Второз. 10:20, 21	Псалм 57:1, 2
20	Петък	Яков 3:13-18	Молитвен час
21	Събота	Матей 7:13	Залез: 20:48 ч.
22	Неделя	Псалм 145:17-21	Притчи 19:21, 23
23	Понеделник	Второз. 10:12-17	Псалм 90:12, 16, 17
24	Вторник	Йоан 17:14-19	Йоан 17:20-24
25	Сряда	Псалм 68:19, 20	Йов 11:13-19
26	Четвъртък	Псалм 55:22	Псалм 57:1
27	Петък	Лука 6:46-49	Молитвен час
28	Събота	Колосяни 3:14-17	Залез: 20:54 ч.
29	Неделя	2 Коринтяни 5:15	Йона 2:7-9
30	Понеделник	Псалм 143:6-8	Матей 11:28-30

ЮНИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Сряда	Втор. 11:13-17	Йов 33:14-18
2	Четвъртък	Псалм 49:3	Изход 15:26
3	Петък	Матей 5:14-16	Молитвен час
4	Събота	Лука 6:47-49	Залез: 21:00 ч.
5	Неделя	Филипяни 4:6, 7	Евреи 2:10, 17, 18
6	Понеделник	1 Летописи 16:19-23	Марк 11:22-24
7	Вторник	Йов 22:21, 22, 27, 28	Езекиил 18:30-32
8	Сряда	Псалм 37:39, 40	Притчи 19:23
9	Четвъртък	Притчи 19:20, 21	2 Летописи 34:27
10	Петък	Йов 17:9	Молитвен час
11	Събота	Исаия 12 гл.	Залез: 21:04 ч.
12	Неделя	Матей 6:19-21	Йоан 7:27, 38
13	Понеделник	Исаия 40:26-31	1 Петрово 1:3-8
14	Вторник	Наум 1:2, 3, 7	Марк 13:32-37
15	Сряда	Псалм 145:17-20	Йов 33:26-30
16	Четвъртък	3 Царе 3:5, 9, 10	Пл. Еремиев 3:54-57
17	Петък	Йоан 17:14-19	Молитвен час
18	Събота	Езекиил 37:26-28	Залез: 21:07 ч.
19	Неделя	Матей 6:25-30	Матей 6:31-34
20	Понеделник	Притчи 16:2, 3	Еремия 29:11-13
21	Вторник	Еремия 14:7-9	Марк 11:25, 26
22	Сряда	Псалм 55:16, 17	Евреи 10:24, 25
23	Четвъртък	3 Царе 8:37-39	Йоан 10:27-29
24	Петък	Евреи 13:5, 6	Молитвен час
25	Събота	Исаия 56:1, 2, 6, 7	Залез: 21:08 ч.
26	Неделя	1 Йоан. 2:15-17	Матей 6:6-8
27	Понеделник	Римляни 12:12-17	Числа 23:19
28	Вторник	Притчи 16:7-9	Пл. Еремиев 5:21
29	Сряда	Йов 34:21	Евреи 4:14-16
30	Четвъртък	Филипяни 4:11-13	Пл. Еремиев 3:21-26

Дарения от първата събота

2 април
за унионската централа
в Чили
(с. 51)

7 май
за мисиите по света
(с. 30)

4 юни
за мисионерското училище
в Руанда
(с. 51)